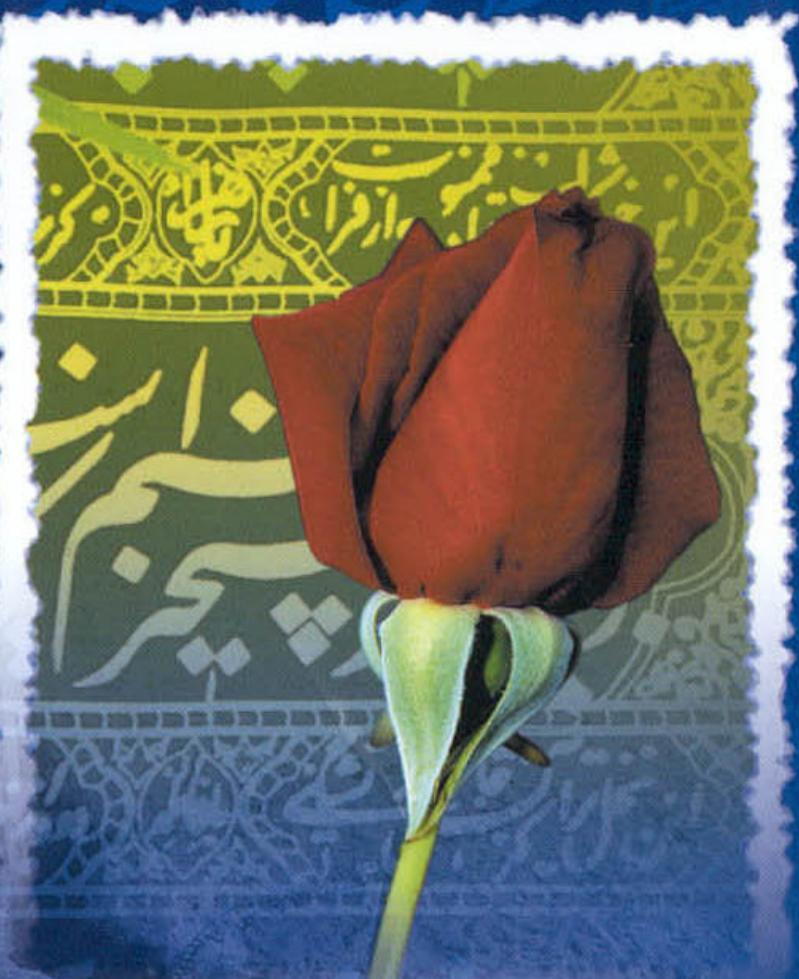

آیت الله العظمی سید محمد حسینی شیرازی (قدس سرہ)

مشق زندگی سر عاشورا

برهاست که با کوشش و همیستگی،
با رویی گشاده و سینه ای سترگ و
فکری باز در جهانی کردن نام امام
حسین علیه السلام بکوشیم.

مشخصات کتاب

نام کتاب : عاشورا سرمشق زندگی

مؤلف: آیة الله العظمی سید محمد حسینی شیرازی قدس سره

شمارگان: ۵۰۰۰

نوبت چاپ: اول ناشر

تاریخ چاپ: شعبان المعتشم ۱۴۲۳ ه.ق

ناشر: بینش آزادگان

شابک : X - ۰۱ - ۷۷۲۲ - ۹۶۴

ISBN: 964 - 7722 - 01 - X

مؤسسه فرهنگی دارالمهدی و القرآن الحکیم

حسینیه کربلائیهای اصفهان

فهرست مندرجات

۵	پیشگفتار
۷	اسلام و عاشورا
۹	امام حسین علیه السلام اسلام را از نابودی نجات می‌دهد
۱۰	شعائر حسینی و اهمیت آن
۱۲	کربلا، شهری مقدس
۱۴	در شهر نور
۱۵	گزارش‌های علمی
۱۶	آخرت جایگاه نیکوکاران
۱۷	ارزش دادن به مجالس حسینی
۱۸	حاطره‌ای از برکات منبر حسینی
۲۰	قصه جاودانی
۲۲	زمین و آسمان بر مصیبت امام حسین علیه السلام می‌گردید
۲۴	ناله و گریه فرشتگان
۲۵	ناله جنیان بر امام حسین علیه السلام
۲۷	جایگاه شهیدان نزد امام حسین علیه السلام
۲۸	حاطره‌ای از شهیدان اربعین
۳۰	شهیدان زنده‌اند

با حیقوق پیامبر علیه السلام ۳۱
دانیال پیغمبر علیه السلام ۳۲
احترام تربت امام حسین علیه السلام ۳۵
خواندن قرآن بر سر نیزه ۳۷
امام حسین علیه السلام شعار قرآن را سر می‌دهد ۴۰
آزادیهای اساسی در اسلام ۴۳
راهی به سوی سعادت ۴۵
مشکل ملت‌ها و حکومت‌ها ۴۶
اسلام و نظام مشورتی ۴۸
نتیجه رها کردن اسلام ۵۱
اسلام دین علم و عمل ۵۳
اسلام با برداشت مبارزه می‌کند ۵۵
بین دین و آزادی منافاتی نیست ۵۷
پایداری اسلام به زنده بودن احکام آن می‌باشد ۵۹
اولین و ضروری‌ترین حکم اسلامی ۶۲
دوری از اسلام بزرگ‌ترین خسارت ۶۵
اسلام و عصر ارتباطات ۶۷

پیشگفتار

آخرین روزهای تابستان است، گویا از دور بیابانی خشک و تفتیده همراه با گرمایی طاقت‌فرسا و جانکاه می‌بینم.

تو گویی همچون پرده‌ای سیاه زمین را قیرگون نموده است امانه، بهتر نگاه کن! چه می‌بینی؟

بار خدایا، لشکری عظیم و سراپا مسلح می‌بینم که سرمست از جامهای شیطانند و از آن طرف عده‌ای اندک با توشه‌ای مالامال از عشق و محبت به ذات پروردگار!!

اینجا کجاست و اینها چه می‌خواهند؟ من مات و مبهوت، انگشت حیرت به دندان می‌گزم! یکی گفت: چرا به خود فرو رفته‌ای؟ آن دسته که می‌بینی سرمست از جامهای شیطانند از طرف یزید بن‌معاویه مأموریت یافته‌اند تا حقیقت را در گودال شقاوت ذبح کرده و فاتحه اسلام را بخوانند و این سو، باوفا یارانی هستند که نه از انبوهی مردم هراسی دارند و نه از به خون غلطیدن ابایی.

با خود گفتم: اگر اینان چنین هستند پس مولا یشان چگونه است؟ ناخودآگاه در گوش دلم زمزمه‌ای شنیدم که می‌گفت: مولای آنان را نمی‌شناسی؟ آنکه محبوب خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم است.

کسی که عالم به افتخار او آفریده شده است و آقایی که آزادمردی از شهامت‌های او معنا گرفت است! آنکه پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم او را از خود و خود را از او می‌دانست؟ آیا او را نمی‌شناسی؟

او حسین بن علی بن ابیطالب علیه السلام است! کسی که آنچه داشت در طبق اخلاص قرار داده است تا به ذات مقدس پروردگارش تقدیم نماید.

او به این دیار آمده است تا آرمانهای فراموش شده پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را دوباره روح و زندگی بخشد و اسلام و قرآن را در این سرزمین بر صفحه تاریخ به تصویر کشد.

...و اینجا کربلا است دیار عاشقان و جلوه گاه قرآن.

و اینک آنچه در پیش رو دارید تراوش قلم فرزانه مردی است که بیش از نیم قرن در خدمت جامعه بشری قلم فرسایی نموده است و تا کنون بیش از هزار و صد کتاب در زمینه‌های مختلف فقهی، اصولی، اخلاقی، اجتماعی و... به رشتہ تحریر درآورده است.

حضرت آیه‌الله العظمی سید محمد حسینی شیرازی قدس سره از آنجا که احاطه گسترده‌ای نسبت به احکام اسلامی و سیره و زندگانی خاندان عصمت و طهارت دارد همیشه با قلم و بیان خود راهگشای مشکلات اجتماعی مردم بوده است.

مدتی پیش کتابی با عنوان «رساله عاشوراء» به زبان عربی از این مؤلف محترم به زیور چاپ آراسته شد که اکنون به فارسی ترجمه گردیده و در اختیار علاقمندان قرار گرفته است. امید است مورد لطف و عنایت حضرت بقیة‌الله الاعظم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) قرار گیرد.

در پایان بر خود لازم می‌دانیم از همه عزیزانی که در ترجمه و تهیه و تنظیم این اثر تلاش نمودند صمیمانه تشکر کنیم.

اسلام و عاشورا

ستایش خدای را که پروردگار جهانیان است و درود و سلام بر پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و خاندان پاکش باد.

به راستی که پیام عاشورا زنده نمودن اسلام و احیای دوباره قرآن است و این همان هدفی است که امام حسین علیه السلام با حرکت، قیام و شهادت خویش داشتند.

چرا که دین اسلام، تنها دین کامل و قانون جامعی است که^۱ سعادت انسان و جامعه بشریت را در همه دورانها و زمانها تضمین نموده است و پیشرفت، شکوفایی و سربلندی را برای آنها به ارمغان بیاورد.

این خوشبختی و سعادت در سایه حکومت امامانی است که پایه حکومتشان بر خودمحوری و ظلم بنا نشده و ولایتشان به امر خداوند متعال بوده است.

اسلام تحقق این خوشبختی و سعادت را در سایه حکومتی دادگر، مدیریتی حکیمانه، نظارتی هوشیارانه و مجموعه‌ای که پایه‌های آن بر مشاوره بنا شده باشد، می‌داند.

نمونه بارز تحقق این امر را می‌توان در حکومت عادلانه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و جانشین ایشان امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام مشاهده نمود، زمان کوتاهی که ولایت و حکومت ظاهری را به عهده داشتند توانستند، زیباترین چهره را از آزادی، نظرخواهی از مردم، اجرای عدالت و دفاع از حقوق فردی و اجتماعی مردم، ترسیم نمایند.

۱- دینی که خداوند در قرآن آن را معرفی کرده و از آن سخن به میان آورده است، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نیز تبیغ آن را نموده و اهل‌بیت عصمت و طهارت: به ویژه سید و سرور و سالار شهیدان حضرت امام حسین علیه السلام در روز عاشورا و در سرزمین کربلا جان خود را برای زنده نگاهداشتن آن نثار کرده‌اند.

ولی هنگامی که بنی‌امیه حکومت را به دست گرفتند تظاهر به اسلام نمودند و فقط شعارهای ظاهری آن را سر می‌دادند.^۱

آنها در اصل رومی بودند و اندیشه‌ها و باورهای رومی داشتند، از این رو طبق ذوق و سلیقه و فرهنگ رومیان حکم می‌راندند. هر آنچه را اسلام احبا کرده بود، می‌راندند و آنچه را اسلام می‌رانده بود، زنده کردند. آنها دوباره شام - مرکز روم - را پایتخت اسلام قرار داده و حکومت را به روش رومیان، که سلطنت را موروثی می‌دانستند باز گرداندند و بسیاری از اصول مذهب را دگرگون کردند.

فرزندان امیه با رفتارهای تهاجمی که به نام دین داشتند، چهره ناپسندی از اسلام ترسیم نمودند.

آنها انگیزه‌ای جز نابودی اسلام نداشتند و چنان ضربه‌ای به اسلام وارد آوردند که اگر قیام امام حسین علیه السلام نبود بی‌تردید تیشه به ریشه اسلام زده و آن را از صفحه وجود محظوظ نموده بودند.

۱- حضرت علی علیه السلام در پاسخ به نامه معاویه، به او می‌فرمایند: (... به خدا سوگند می‌دانم تو مردی بی‌خرد و دل تاریک هستی... منصبی را می‌خواهی که سزاوار آن نبوده و در شأن تو نیست چقدر گفتار تو با کردارت فاصله داردا! چقدر به عموها و دایی‌های کافرت شباهت داری!... برای اطلاعات بیشتر در این مورد: اوصاف حکومت، سیاستهای دروغین، اسلام ظاهری و سیمای بنی‌امیه در کلام امیر مؤمنان علی علیه السلام به خطبه ۹۳ و نامه ۱۷ و ۶۴ نهج البلاغه مراجعه شود.

امام حسین علیه السلام اسلام را از نابودی نجات می‌دهد

آری! حضرت سیدالشہدا علیه السلام اسلام را نجات داد، آن هم به بهای جان خود و نیز هیجده جوان از خاندان پاکش که در این راه فدا شدند. آنانی که به فرموده امام رضا علیه السلام^۱ نمی‌توان بر روی زمین مثل و برای آنان یافت.

این کار بزرگ، تنها برای خدا بود و هیچ میل نفسانی و منفعت شخصی با آن آمیخته نشده بود.

امام حسین علیه السلام می‌خواست تا بندگان خدا را از نادانی و سرگردانی و گمراهی برهاند و از آن رو که تنها هدفش خشنودی خدا بوده و در این راه بهای گرانی را پرداخته بود، چنین شد که در هر زمان و مکانی، هرگاه از امام حسین علیه السلام یا عاشورا و کربلا یش یاد می‌شود، ارزشها یی همچون:

اسلام، قران، آزادی، همه‌پرسی، مؤسسه‌های قانونی، تعدد احزاب، برادری، حقوق انسانی، فردی و اجتماعی، عدالت عمومی، تعهد نسبت به جامعه، زندگی پیشرفته همراه با آسایش و خوشبختی و... و مبارزه با طغیان، استبداد، توحش، عقب‌ماندگی، فقر، نادانی، استثمار، استعمار و مبارزه با سرخوردگی و ناکامی یادآوری می‌شود.

۱- مانندی بحار الانوار: جلد ۴۴، صفحه ۲۸۵ که این کلام در ضمن حدیث امام رضا علیه السلام به ابن شیبی آمده است.

شاعر حسینی و اهمیت آن

در این برهه از زمان که مسلمانان، دین خود را رها کرده و تنها به اسم آن بسنده کرده‌اند، تنها راه تحقیق ارزش‌های حسینی و احیای آرمانهای آن حضرت به پا داشتن شاعر حسینی و گسترش مجالس حسینی است، که لازم است از وسائل مختلفی نظیر ماهواره و اینترنت و رسانه‌های تبلیغی دیگر - قدیم و جدید - نه تنها در کشورهای اسلامی بلکه در سراسر جهان، بهره‌برداری نمود و این وظیفه هر مسلمانی را دو چندان می‌کند و به ویژه مسئولین هیأتهای عزاداری و همچنین اهل قلم و منبر و سخنرانان که باید با دقّت عمیق‌تری به داستان امام حسین علیه السلام نگریسته و با صبر و شکیبایی و سعه صدر نکات مهمی از این ماجرا عظیم را برای مردم بازگو کنند و بدانند که ماجرای حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام منحصر به مسلمانان و یا مخصوص کشورهای اسلامی نیست، بلکه حضرتش جانشین پیامبر است که خدا او را برای همه مردم جهان برانگیخته است و امام حسین نیز اینگونه است که او، امام و راهنمای بشر در سراسر تاریخ و عالم است و همه جهانیان شیفتہ رفتار و کردار او هستند و به یقین اگر بتوانیم صدای او و پیام او و اهداف او را به آنان گوشزد کنیم، همه و همه هر جا که باشند، پیرو و رهرو او خواهند شد.

بنابراین، هر نوع کوتاهی در رساندن این پیام از قبیل درگیریهای مصلحتی و شخصی که ما را از آن هدف انسانی و دینی بازدارد، گناهی نابخشودنی و عیبی غیرقابل پوشش است که - خدای ناکرده - ممکن است روز قیامت بر ما گران آید و ما را در زمرة دشمنان امام حسین وارد کنند و ائمه اطهار: به جای آنکه از ما شفاعت کنند به دشمنی با ما برخیزند.

پس بر ماست که با کوشش و همدلی و همبستگی، با رویی گشاده و سینه‌ای سترگ و فکری باز، در جهانی کردن نام امام حسین علیه السلام بکوشیم، که جد بزرگوارش رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم درباره او فرمود:

(إِنَّ الْحُسْنَ مِصْبَاحُ الْهُدَى وَ سَفِينَةُ النَّجَاهَ)^۱

همانا حسین چراغ هدایت و کشتی رهایی است (برای همه مردمان و همه جهانیان).
که البته این کار برای خدا دشوار نیست.

کربلا، شهری مقدس

ابن قولویه قدس سره دانشمند پرآوازه و راوی بزرگ در کتاب معروف خود،
کامل الزیارات می‌گوید:

«در زمین کربلا دویست پیامبر و دویست جانشین پیامبر و دویست نفر از نوادگان پیامبران
به خاک سپرده شده‌اند.»^۱

چنانچه در نجف اشرف بسیاری از پیامبران و برگزیدگان الهی همچون حضرت آدم و
حضرت نوح و حضرت هود و حضرت صالح (علی‌نیبنا و آل‌ه و علیهم السلام) دفن شده‌اند.
البته تاریخچه و سرگذشت زمین کربلا جز اندکی که به دست ما رسیده است برای ما
معلوم نیست. تا آن زمانی که حضرت ولی‌عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ظهرور کند و
آن را برای ما روشن نماید که چه دورانهایی بر این زمین مقدس گذشته است و چه بر آن
خواهد گذشت! زیرا اینگونه مطالب از علم غیب است که تنها خدا از آن آگاه است و
کسانی همچون پیامبر اکرم و خاندان پاکش: - که از جانب خدا این علم به آنها ارزانی شده
است - از آن آگاه می‌باشند.

با این همه، خدا درباره آسمان و زمین و خورشید و ماه و آب و فضا و دشت و دریا و هر
آنچه در این دنیاست می‌فرماید:

﴿وَ مَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾^۲

۱- امام صادق علیه السلام فرمود: روزی امیرمؤمنان علی علیه السلام به همراه عده‌ای در سفر بودند هنگامی
که به نزدیکی کربلا رسیدند، حضرت خود را به پیشاپیش مردم رساند و فرمود: در اینجا دویست پیامبر و
دویست جانشین پیامبر و دویست نفر از نوادگان پیامبران به شهادت رسیده‌اند. سپس حضرت پای از رکاب
بیرون آورده و با مرکب خود به دور آنها گشته و این کلمات را زمزمه می‌نمودند: «مناخ رکاب و مصارع
الشهداء لا یسبقهم من کان قبلهم و لا یلحقهم من أتى بعدهم» اینجا منزلگاه سواران و قربانگاه شهیدانی است
که کسی را به مانند آنان یافت نمی‌شود. کامل الزیارات: باب ۸۸ صفحه ۲۷۰

« متع زندگی دنیا در برابر آخرت، جز اندکی نیست ». و حضرت علی علیه السلام از دنیا به « لُماظَهٖ »^۲ تعبیر می کند. که به معنای باقیمانده لقمه جویده شده است.

و در جای دیگر می فرماید:

« وَاللَّهِ لَدُنْيَاكُمْ هَذِهِ أَهْوَانُ فِي عَيْنِي مِنْ عِرَاقٍ خَزِيرٍ فِي يَدِ مَجْدُومٍ »^۳
 « به خدا سوگند! این دنیای شما (که به انواع حرام آلوده است) در دیده من از استخوان خوکی که در دست بیمار جذامی است پست می باشد! »
 این دنیایی که در پیشگاه خدا و اولیای او ناچیز و بی ارزش است هنوز بسیاری از زوایای تاریک آن برای بشر روشن نگردیده است، چه رسد به عالم آخرت که در فرهنگ خدا و اولیای خدا، عظیم و بزرگ نامیده شده است.

۱- سوره توبه: آیه ۳۸.

۲- نهج البلاغه: کلمات قصار، کلمه ۴۵۶.

۳- نهج البلاغه: حکمت ۴۵۶.

در شهر نور

آری، رازهای پنهان و مرموز این دنیا و نیز جهان آخرت، بسیار است. از جمله رازهای این دنیا مطلبی است که حاجی نوری نویسنده کتاب مستدرک الوسائل در یکی از کتابهای خود آورده است:

روزی در اطراف شهر خود (شهر نور که یکی از شهرهای مازندران است) به ییلاقی رفته و کتابها و کاغذهایم را به مزرعه یکی از خویشاوندانم برده بودم تا وقتی کشاورزان، آنجا را ترک می‌کنند مشغول خواندن و نوشتن شوم.

یک شب در پرتو نور چراغی مشغول نوشتن بودم، ناگاه دو نفر بلند قامت و خوش اندام با لباسهایی سفید و تمیز وارد شده بمن سلام کردند و گفتند: چه می‌نویسی؟
گفتم: روایاتی که از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و خاندان پاکش: برای ما نقل شده است می‌نویسم.

گفتند: کمی از نوشهایت را برای ما بخوان، من هم قطعه‌ای از خطبه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در روز غدیر را برایشان خواندم. آنها اشتباهات مرا تصحیح می‌کردند و می‌گفتند: پیامبر به جای این واژه، واژه دیگری را ایجاد فرمودند.

من شگفت‌زده پرسیدم: شما از کجا می‌دانید؟

گفتند: ما دو نفر جن هستیم که در روز غدیر حاضر بودیم!

مرحوم پدرم قدس سره^۱ می‌گفت:

حاجی نوری قدس سره پس از این مکاشفه خطبه غدیر را طبق سخن آن دو نفر تصحیح و واژه‌های افزوده شده را در پرانتز قرار داده و آن نسخه را جایگزین نسخه اصلی نمود.

۱- مرجع عالیقدر آیة‌الله العظمی سید میرزا مهدی حسینی شیرازی ۱۳۰۴ - ۱۳۸۰ ه.ق).

گزارش‌های علمی

بنابراین وجود جن حقیقتی از حقایق دنیا می‌باشد ولی آیا ما درباره این حقیقت چه مقدار آگاهی داریم؟

از جن که بگذریم - گرچه سخن از جن در قرآن به میان آمده است - در گزارشی از زیست‌شناسان می‌بینیم که طبق آمار دانشمندان غرب، سی‌میلیون نوع موجود زنده غیر از انسان بر روی کره زمین زندگی می‌کنند.

آیا ما حتی یک دهم این موجودات را می‌شناسیم؟

آیا ما ذرات و تعداد سلولهای بدن خود را می‌شناسیم؟

و آیا حتی ما یک هزار نیروهای مادی و معنوی وجود خود را شناخته‌ایم؟

یقیناً ما از نیروهای مادی و معنوی جسم خویش نا‌آگاهیم، چه رسد به نیروهای مادی و معنوی کل جهان.

و اگر درباره این جهان چیزی نمی‌دانیم پس نسبت به نیروهای مادی و معنوی جهان آخرت چه ادعایی می‌توانیم داشته باشیم؟

مسلمان معلومات ما بسیار کم است و جز اندکی که از سخنان پیامبر و اهل‌بیت: دریافت‌هایم، هیچ دانشی از آخرت در دست نداریم.

آخرت جایگاه نیکوکاران

آری، رازهای آخرت بسی بیشتر از رازهای دنیا و درون ماست.

یک نمونه از رازهای آخرت را مرحوم استاد میلانی^۱ نقل می‌نمود.

ایشان می‌فرمود: در لحظات احتضار استادم شیخ مرتضی طالقانی - که از بهترین دانشمندان حوزه علمیه نجف اشرف بود - حاضر بودم. ایشان ساعتی بیهوش شد و سپس دیدگان خود را گشود و به افرادی که در کنارش بودند گفت: «اگر مؤمنان می‌دانستند خدا در آن دنیا چه اموری را برایشان مهیا کرده است، هر آینه دقیقه‌ای از آخرت را به همه زندگی دنیا نمی‌فروختند.

سپس کلمه طیبه «لا اله الا الله» را بر زبان راند و چشمان خود را بست و از دنیا رفت.
رحمت خدا بر او باد.

آری، ما اینگونه درباره خود و دنیا و آخرت خویش کوتاه‌نظر و بی‌اطلاعیم.

۱- آیت الله میلانی نقل آیت الله العظمی سید محمدهادی حسینی میلانی (۱۳۱۳ - ۱۳۹۵ ه. ق).

ارزش دادن به مجالس حسینی علیه السلام

مجالس امام حسین علیه السلام در طول تاریخ به عنوان بهترین وسیله نگاهدارنده ماجراهی حضرت سیدالشہدا علیه السلام مطرح شده است و این منبر حسینی است که واقعه عاشورا را زنده نگه داشته است به طوری که با روح و روان و عقل و وجودان مردم آمیخته شده است. پر واضح است که این مهمترین حماسه‌ای است که می‌توان به وسیله آن، قرآن و اسلام را به جهانیان ابلاغ نمود و پرهیزکاری و ارزش‌های انسانی را بر روی زمین و به ویژه در بین مسلمانان رواج داد چرا که ماجرایی است حقیقی و واقعی و با توجه به اینکه یک جریان کاملاً عاطفی است در عین حال یک منطق عقلی نیز به شمار می‌رود که در تاریخ بشر، شیوایی و گیرایی بی‌نظیر و بی‌سابقه‌ای داشته است.

خاطره‌ای از برکات منبر حسینی

یکی از سخنرانان منبر حسینی این ماجرا را برای من نقل نمود:

روزی همراه عده‌ای از سخنران و مذاهان امام حسین علیه السلام اتومبیلی را برای مقصدی کرایه کردیم، در بین راه یکی از سخنرانان به شوخی مطلبی را به راننده گفت که باعث شد سخن به جاهای ناخوشایندی کشیده شود، من برای جبران این امر، از راننده عذرخواهی کردم تا مبادا چیزی به دل بگیرد و خاطره بدی از این سخنان در ذهنش بماند، اما با شگفتی دیدم با نهایت احترام و فروتنی گفت: ای شیخ! شما چیزی نگفتید که عذرخواهی می‌کنید شما حق زندگی بر گردنم دارید زیرا خدا مرا به وسیله شما نجات داد و به حقیقت صراط مستقیم هدایت فرمود و بر من است که از شما تشکّر و قدردانی نمایم.

از او پرسیدم: مگر تو از ما چه دیده‌ای؟!

در پاسخ گفت: در ابتدای جوانیم، به دلیل محیط فاسدی که در آن زندگی می‌کردم و دوستان نااھلی که داشتم دچار بدترین انحرافات اخلاقی بودم و هیچ بهرهای از ارزش‌های دینی و انسانی نداشتمن.

روزی از روزها دچار عذاب و جدان شدم و از گناهان خود به ستوه آمدم تا اینکه گذرم به یکی از مجالس امام حسین علیه السلام افتاد، در همین حال به خود نهیب زدم که باید وارد این مجلس شوم و توشه‌ای بر گیرم.

وقتی وارد شدم سخنان مردم را پند و اندرز می‌داد و آیات قرآن را تفسیر می‌نمود و سخنان اهل‌بیت: را به کام تشهنه آنان می‌ریخت.

سخنان او بر دلم نشست او پس از پندها و صحبت‌های خود، گریزی به مصیبت قمر بنی هاشم حضرت عباس علیه السلام زد و شیوه جهاد او و یاریش نسبت به امام حسین علیه السلام را بیان کرد تا به این جملات رسید که: حضرت عباس علیه السلام در روز عاشورا بر دشمنان فریاد برمی‌آورد و می‌گوید:

وَ اللَّهِ إِنْ قَطَعْتُمُوا يَمِينَ
وَ عَنْ إِمَامٍ صَادِقٍ الْيَقِينِ
إِنِّي أُحَمِّي أَبَدًا عَنْ دِينِ
نَجْلَ النَّبِيِّ الطَّاهِرِ الْأَمِينِ

« به خدا سوگند اگر دست راستم را قطع کردید من همچنان از دینم و پیشوای راستگوییم
که پسر دختر پیامبر پاک و امین است حمایت می‌کنم. »

ذکر مصیبت او مرا تحت تأثیر قرار داد به طوری که به شدت گریه کردم، با خود گفتم:
چگونه ادعای عشق ابا الفضل علیه السلام را داری و حال آنکه با کردار ناپسندت، حرمت دین
او را شکسته‌ای؟ همان بزرگواری که برای دفاع از دین و نگاهداری حرمت اسلام، دستها و
جان خود را تقدیم نمود؟ و...»

این بود که در ژرفای وجودم نوعی دگرگونی احساس کرده از خواب غفلت بیدار شدم و
از کرده‌های خویش پشیمان شده و تصمیم گرفتم خود را از نوبسازم.

بنابراین من به برکت منبر امام حسین علیه السلام توبه کرده و به راه راست بازگشتم و از
همان روز به دینداری و نیکوکاری خو گرفتم.

قصه جاودانی

آری، حماسه امام حسین علیه السلام همیشه می‌ماند زیرا که به سرچشمِ حقیقت متصل است.

قصه‌ای که برای اصلاح همه ابعاد این دنیا و خوشبختی همه جانبه آخرت می‌توان از آن بهره گرفت.

در این قصه واقعیت‌هایی وجود دارد که خرد و اندیشه انسان از فهم گستره آن ناتوان است مگر آنکه با بحث و بررسی و مطالعه پیگیر بتوان شبنمی از این دریا یافت چرا که این داستان از وحی و عالم بالا سرچشمِ گرفته است زیرا همان گونه که در پس هر پدیده، رازهایی نهان و معنویاتی انبوه وجود دارد که رسیدن به آنها دشوار و گاهی ناممکن است و در ک آن جز از راه منطقی اش محال می‌نماید قصه امام حسین علیه السلام نیز اینگونه است که باید از راهی درست، در پی فهمی منطقی قدم برداریم چرا که خدای سبحان فرموده است:

﴿وَأَثُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَايْهَا﴾^۱

«به خانه‌ها از درب آنها درآید».

و فرموده پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است که:

«من شهر علم و علی درب آن است هر کسی قصد این شهر حکمت کند، باید از درب آن وارد شود».^۲

و نیز ابن عباس می‌گوید:

۱- سوره بقره: آیه ۱۸۹.

۲- بحار الانوار: جلد ۲۸، صفحه ۱۹۸.

« همانا قرآن به هفت حرف نازل شده است که هر کدام از آنها دارای ظاهر و باطنی است و علی علیه السلام به ظاهر و باطن آن آگاه می‌باشد ».^۱

جابر بن عبد الله انصاری قدس سره می‌گوید: امام محمد باقر علیه السلام به من فرمود: « هان، جابر! قرآن دارای باطنی است و باطن آن هم باطنی دارد و ظاهری دارد و ظاهر آن هم ظاهری دارد. ای جابر! بدان که هیچ امری در درک مردم دورتر از تفسیر قرآن نیست ».^۲

و آیاتی از قرآن مجید نیز به این حقیقت اشاره دارد، از قبیل:

﴿ وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ وَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ ﴾^۳

« زیرا که تأویل قرآن را جز خدا و استواران در دانش کسی نمی‌داند ».

چه بسا که دانستنیهای ما در برابر حقیقتها یی پنهان بسیار اند که باشد که بعد از مرگ برای ما آشکار شود. همان گونه که خدای متعال در قرآن فرموده است:

﴿ فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرَكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴾^۴

« ما امروز پرده را از چشم تو برداشتم پس اکنون دیده بصیرت تو تیزبین است ». آری! خداوند متعال بعد از مرگ پرده‌هایی را که مانع دیدن واقعیات شده است برمی‌دارد تا چشم انسان بینا شده و آنچه را در دنیا بر او پوشیده بوده است به روشنی بییند.

۱- بحار الانوار: جلد ۸۹ صفحه ۹۳.

۲- بحار الانوار: جلد ۸۹ صفحه ۹۵.

۳- سوره آل عمران: آیه ۷.

۴- سوره ق: آیه ۲۲.

زمین و آسمان بر محییت امام حسین علیه السلام من گرید

به راستی که در ماجرای امام حسین علیه السلام اسرار فراوانی است که بخشی از آنها را اهل بیت: برای ما بیان فرموده‌اند.

از جمله آنها گریه آسمانها و زمین و خورشید و فلک و حیوانات وحشی و پرندگان است.^۱

امام صادق علیه السلام فرموده است:

«امام حسین علیه السلام را زیارت کنید و در حق او جفا نکنید چرا که او سرور جوانان بهشت است... و مانند حضرت یحیی علیه السلام است که زمین و آسمان بر او و امام حسین علیه السلام گریستند.»^۲

و در روایتی از امام رضا علیه السلام آمده است:

«به راستی که آسمانهای هفتگانه و زمینها بر کشته شدن امام حسین علیه السلام گریستند.»^۳
و از امام صادق علیه السلام در ضمن سخنی بلند آمده است:

«وقتی امام حسین علیه السلام کشته شد آسمانها و زمینهای هفتگانه و آنچه درون آنها و در میان آنها بود و نیز همه ساکنان بهشت و جهنّم و آنچه به چشم می‌آید و هر آنچه دیده نمی‌شود، بر او گریستند.»^۴

و از امام باقر علیه السلام روایت شده که فرمودند:

«جن و انس و پرندگان و حیوانات وحشی چنان بر امام حسین علیه السلام گریه کردند که اشک از دیدگان آنها سرازیر شد.»^۱

۱- کتاب کامل الزیارات: صفحه ۷۹.

۲- کتاب ثواب الاعمال: صفحه ۹۷.

۳- کتاب عيون اخبار الرضا علیه السلام، صفحه ۲۹۹.

۴- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۲۰۲.

و نیز از زراره^۲ نقل شده که امام صادق علیه السلام فرمود:

«به راستی که آسمان چهل روز بر امام حسین علیه السلام خون گریست و زمین چهل روز تاریک شد و خورشید چهل روز تیره گشت و به سرخی گرایید... و از زنهای ما کسی خضاب نکرد و روغن به سر نمایید و سرمه نکشید و ازدواج نکرد تا اینکه سر عبیدالله بن زیاد را آوردند و پس از آن نیز، ما پیوسته در غم و اندوه بوده و هستیم...».^۳

پس گریه آسمان و زمین و آنچه میان آنها و درون هر یک از آنهاست بر امام حسین علیه السلام حقایقی پنهان از ماجراهی امام حسین علیه السلام است که ما نسبت به آن آگاهی نداریم و اهل بیت رسول خدا: - که خداوند ایشان را بر غیب خود و واقعیات عالم آگاه ساخته - پرده از آن واقعیات برگرفته و ما را آگاه ساخته‌اند.

۱- کامل الزيارات: صفحه ۷۹

۲- یکی از بزرگان یاران امام صادق علیه السلام بوده و روایات فراوانی را نقل کرده است.

۳- بحار الانوار: جلد ۴۰، صفحه ۲۰۶

ناله و گریه فرشتگان

یکی دیگر از حقایق نهفته در داستان امام حسین علیه السلام گریه و ناله فرشتگان بر اوست.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: شما را چه می‌شود که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام نمی‌روید؟! همانا چهار هزار فرشته تا روز قیامت نزد قبر او می‌گریند.^۱

و در روایتی دیگر فرمود: خدای متعال هفتاد هزار فرشته را بر امام حسین علیه السلام گمارده است که با حالتی پریشان و غبارآلود بر او درود می‌فرستند از روزی که امام حسین علیه السلام به شهادت رسیده است تا زمانی که خداوند بخواهد. مقصود امام از «زمانی که خداوند بخواهد» زمان قیام حضرت مهدی (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) است.^۲

و در روایتی دیگر فرمود: زمانی که بر امام حسین علیه السلام آن ماجرا گذشت، فرشتگان به درگاه خداوند متعال ناله کردند و گفتند: خدایا آیا با حسین برگزیده و فرزند پیامبر تو اینچنین رفتار می‌شود؟

سپس امام صادق علیه السلام فرمود: آنگاه خداوند متعال سایه حضرت قائم علیه السلام را برپا کرد (ظاهر نمود) و فرمود: به وسیله این، از ستمکاران بر حسین علیه السلام انتقام خواهم گرفت.^۳

و از امام باقر علیه السلام روایت شده که فرمود:

«چهار هزار فرشته با حالی پریشان و غبارآلود تا روز قیامت بر امام حسین علیه السلام می‌گریند و هیچ کس به زیارت امام حسین نمی‌آید مگر اینکه او را استقبال می‌کنند و کسی

۱- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۲۲۲.

۲- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۲۲۲.

۳- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۲۲۱.

از آن زائران بیمار نمی‌شود مگر اینکه از او عیادت می‌کنند و از ایشان نمی‌میرد کسی مگر اینکه در تشییع جنازه او حاضر می‌شوند.^۱

آری! ناله و گریه فرشتگان بر امام حسین علیه السلام و نیز ماندن آنها در اطراف قبر آن حضرت و استقبال ایشان از زائران و اکرام و احترام نسبت به آنها از حقایق ناپیدایی ماجراهی امام حسین علیه السلام است که به وسیله آنها (امامان معصوم): که خداوند آگاهیشان داده است برای ما بیان شده است و این حقایق و اسرار پنهان، بر بزرگی ماجراهی امام حسین و اهمیت آن تأکید دارد.

ناله جنیان بر امام حسین علیه السلام

یکی دیگر از حقایق نهفته داستان امام حسین علیه السلام گریه و زاری جنیان بر آن حضرت است.

در کتاب «مثیر الاحزان»^۲ از ابن نما نقل شده است که: جنیان بر امام حسین علیه السلام نوحه کردند و عده‌ای از یاران پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم که مسور بن مخرمه یکی از آنها بود، نوحه و زاری آنها را شنیده و خود می‌گریستند.

و نیز مؤلف کتاب «الذخیرة» از عکرم نقل می‌کند که: در شب شهادت امام حسین علیه السلام در مدینه صدای ندا دهنده‌ای به گوش رسید که شخص او دیده نمی‌شد و می‌گفت:

أَبْشِرُوا بِالْعَذَابِ وَ التَّنْكِيلِ

أَيُّهَا الْقَاتِلُونَ جَهَلًا حَسِينًا

۱- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۲۲۳.

۲- کتاب مثیر الاحزان نوشته شیخ جعفر بن ابراهیم حلی معروف به ابن نما متوفای ۶۴۵ ه.ق.

ای کسانی که حسین را از روی نادانی به قتل رساندید، بشارت باد شما را به عذاب!!

کلٌّ أَهْلُ السَّمَاءِ يَدْعُوا عَلَيْكُمْ
وَنَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَقَبِيلٌ

همه آسمانیان و پیامبران و همه طایفه‌ها شما را نفرین می‌کنند.

قَدْ لُعِنْتُمْ عَلَى لِسانِ ابْنِ دَاوُدْ
وَمُوسَى وَصَاحِبِ الْأَنجِيلِ

به راستی که شما قاتلان، مورد نفرین حضرت سلیمان و حضرت موسی و حضرت عیسی:

^۱ بوده‌اید.

در کتاب «کامل الزیارات» روایت مستندی آمده است که جنیان بر امام حسین علیه السلام گریسته و این اشعار را می‌سرودند:

ای مسلمانان که آخرین امتها هستید، اگر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم از شما سؤال کند که با خاندان و برادران و دوستدارانم چگونه رفتار کردید؟ و چرا آنها را اسیر و شهید و غرق در خون نمودید چه پاسخی خواهید داد؟^۲

یکی از پارسایان می‌گوید:

در شب عاشورا صدای بانویی از جنیان را شنیدم که بر امام حسین علیه السلام گریه می‌کرد و نوحه‌سرایی می‌نمود.

همچنین مرحوم پدرم قدس سره می‌فرمود:

من همیشه شباهی عاشورا صدای روضه و گریه جنیان را از خانه‌ای که در کنار منزل ما در کربلا بود می‌شنیدم.

البته داستانهای فراوانی در این رابطه به ما رسیده است که ما به این مقدار از آن اکتفا می‌کنیم.

۱- بحار الانوار: جلد ۴، صفحه ۳۴۱ به نقل از تاریخ ابن عساکر.

۲- بحار الانوار: جلد ۴، صفحه ۲۳۷.

این‌گونه مطالب، از رازهای نهانی و واقعیت‌های پیچیده‌ای است که قابل انکار نیست و با اینکه از دیده ما پوشیده است ولی برای ما قابل قبول است، زیرا گزارشگران این‌گونه خبرها همه راستگو و وارسته بوده‌اند.

مطلوبی که بیان شد همه و همه مربوط به قصه امام حسین علیه السلام است و ثابت می‌کند که واقعه عاشورا پیوندی ناگسستنی با عالم غیب دارد و از وحی و آسمان الهام گرفته است.

جایگاه شهیدان نزد امام حسین علیه السلام

جريان دیگری در این زمینه هست که فردی مورد اعتماد برایم تعریف نمود: در شب اربعین، یکی از خانمهایی که برای زیارت امام حسین علیه السلام آمده بود نیمه شب از خواب بیدار شد و با صدای بلند هلهله می‌زد همان گونه که زنان در عروسیها و شادیها هلهله سرمی‌دهند.

این جریان در یکی از هتل‌های کربلا اتفاق افتاده بود و مسافران هتل سراسیمه از خواب بیدار شده و پنداشتند که او دیوانه شده است.

اما وقتی علت این کار را از او پرسیدند پاسخ داد: در عالم خواب، امام حسین علیه السلام را دیدم و همچنین دیدم که پسرم با عزّت و احترام نزد او ایستاده است، دانستم که پسرم به درجه رفیع شهادت نایل شده و به دست ستمگران نظام عراق کشته شده است، او با شهر محل سکونت خود تماس گرفت و تلفنی حال شوهرش را پرسید با کمال تعجب شنید که پرسش به همراه چند تن از جوانان که در یک راهپیمایی معمولی برای مطالب حقوق قانونی خود شرکت کرده بود، به دست مزدوران بعضی با نهایت بی‌رحمی هدف گلوله قرار گرفته و به

شهادت رسیده است. بدین ترتیب معلوم شد که رؤیای آن مادر، کاملاً درست است و آن شهید نزد سیدالشہدا علیہ السلام به جایگاه بلندی رسیده است.

خطرهای از شهیدان اربعین

مردم عراق هر سال، پیش از اربعین آماده زیارت امام حسین علیه السلام شده و از هر نقطه به سوی زمین مقدس کربلا رو می‌آورند.

در سالی که انقلاب اربعین صورت گرفت جمعیت انبوھی از ملت مسلمان عراق در راه سفر به کربلا، شعارهای «زنده باد قرآن» و «مرگ بر دشمنان اسلام» و «دروド بر آزادی» سر می‌دادند.

ناگهان نظامیان کافر، از زمین و هوا به آنها شلیک کرده و آنها را شهید نمودند. یکی از این شهیدان، تنها فرزند خانواده بود و مادر پیرش شب و روز در سوگش می‌گریست و هر کوششی برای آرام کردنش بی‌ثمر بود.

یک روز صبح، این مادر از خواب برخاست ولی بسیار آرام بود. از او پرسیدند ما روزهای پیش نمی‌توانستیم شما را ساکت کنیم در شگفتیم که امروز چرا بی‌تابی نمی‌کنید؟

پیرزن اشکهای خود را با دستش پاک کرد و گفت:
فرزند شهیدم از من خواهش کرد و من به درخواست او ساکت شدم.
وقتی از او توضیح خواستند گفت:

دیشب او را در خواب دیده و در آغوش گرفتم و ساعتی گریه کردم او به من گفت:

مادر جان، امام حسین علیه السلام شهیدان زیادی دارد که از روز شهادتش تاکنون، هر روزه به او می‌پیونددند که من هم یکی از اینها هستم.

مادر جان آیا دوست نداری روز قیامت از تو شفاعت کنم تا با مادرش فاطمه زهرا علیها السلام به بهشت درآیی؟

گفت: این آرزوی دیرینه من است.

گفت: به این شرط که ساکت شوی و آرام گیری.

گفت: چشم ساکت می‌شوم و آرام می‌گیرم.

شهیدان زنده‌اند

آری، زنده بودن شهیدان راه خدا، نیز از حقایق این دنیا است که خداوند در کتاب

ارجمندش از آن خبر داده است:

﴿ لَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْياءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾^۱

«کسانی را که در راه خدا کشته می‌شوند، مرده نخوانید بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید».

و در جای دیگر فرموده است:

﴿ وَ لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴾^۲

«هرگز کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده مپندازید،

بلکه زنده‌اند که نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند».

خداوند برای زنده بودن شهیدان نشانه‌ای ملموس قرارداد تا این حقیقت به باور برسد و کسی را توان انکارش نباشد و به همین دلیل بدن یکی از شهدا که مدت‌ها پس از شهادت به دست مردم افتاد هنوز طراوت خود را از دست نداده بود با آنکه طبق محاسبات طبیعی، انسان پس از اینکه جان می‌دهد و به خاک سپرده می‌شود، خاک، بدنش را فرسوده می‌کند و لباسهای خونین او را از بین می‌برد اما خداوند به قدرت خود، سلامت جسد شهید و دگرگون نشدن لباسهای او را نشانه‌ای از زنده بودن او قرار داده است تا پرده از این حقیقت شگفت‌انگیز بردارد.

۱- سوره بقره: آیه ۱۵۴.

۲- سوره آل عمران: آیه ۱۶۹.

با حَيْقُوقٍ پِيَامْبَر عَلَيْهِ السَّلَام

زنده بودن شهدا یک سنت الهی است که ویژه این امت نبوده است، گرچه شهدای اسلام و به ویژه معصومین: جایگاهی والاتر و مقامی بلندتر از شهیدان امتهای پیشین دارند. این شهیدان گرانقدر سالها پس از شهادت، گویی هم‌اکنون جان داده‌اند که هنوز بدن ایشان با طراوت و کفنهای لباسهایشان سالم مانده است.

حضرت حیوق پیامبر یکی از شهدایی است که سالها پس از شهادتش به جسد او دست یافتند که تصویر آن را با دوربین فیلمبرداری، ضبط کرده و سپس به خاک سپردند و من خود نوار ویدیویی آن را مشاهده نمودم!^۱

چهره حیوق پیامبر گندم‌گون و مایل به سرخی بوده که به اهالی سوریه و لبنان شباهت داشته است و مانند مردم آسیای میانه، بلند قامت و چهارشانه و خوش سیما بوده است. زخمی عمیق در پشت سرش به چشم می‌خورد که نشان می‌داد کافران بنی‌اسرائیل و حشیانه از پشت سر به او حمله کرده و ضربه‌ای بر سرش وارد کرده‌اند.

چگونه به جسد این پیامبر بلندمرتبه دست یافتند؟

داستان اینگونه است که چند یهودی صهیونیست تصمیم گرفتند جسد این پیامبر را بدزدند. به این منظور، مرقد مطهرش را که در شهر تویسرکان است حفر نمودند تا جسد را مخفیانه به اسرائیل یا لندن یا جای دیگر ببرند، اما ناگهان سپیده صبح می‌دمد و روشنی روز رسوایشان می‌کند ناچار جسد را رها نموده پا به فرار می‌گذارند تا به دست مردم نیفتند، خدای متعال این جسد را به مردم نشان داد تا مردم سراسر جهان ببینند که شهیدان زنده‌اند و نشانه زندگی آنها، تازه بودن بدن‌های مطهر آنان است.

۱- فیلمبرداری و گزارش کامل توسط رئیس دانشگاه آزاد تویسرکان انجام شده بود که خود ایشان موفق به دیدار جسد مبارک حیوق و لمس سر آن جناب شده بود.

حضرت حیوق علیه السلام پیامبری بود که هم زمان با دانیال پیغمبر علیه السلام - دو هزار و ششصد سال پیش - در قوم بنی اسرائیل زندگی می‌کرده و هر دو به دست کافران کشته شده‌اند.

این دو پیامبر در بابل (عراق) اسیر می‌شوند و سپس با هم به ایران می‌آیند. حضرت حیوق علیه السلام در مازندران و حضرت دانیال علیه السلام در خوزستان، مشغول ارشاد و راهنمایی مردم می‌شوند تا به شهادت می‌رسند و یکی در تویسرکان و دیگری در شهر شوش به خاک سپرده می‌شود.

دانیال پیغمبر علیه السلام

جسد این پیامبر بزرگوار چگونه به دست مردم کشف شد؟ در تاریخ آمده است: ارتش اسلام، به رهبری ابوموسی اشعری ایران را فتح نموده و از دست حکومت ساسانیان رهانید.

یک روز که ابوموسی در شهر گشت می‌زد، به اتاق دربسته‌ای رسید که توجهش را جلب نمود، دستور داد قفل آن را شکستند، وقتی وارد اتاق شد، یک جعبه شیشه‌ای دید که جنازه‌ای در آن قرار داشت. گویا همین الان از دنیا رفته و یا اینکه خوابیده است، بدن سالم و با طراوت بود.

از این ماجرا شگفتزده شد و از مردم شهر پرسید که راز این مرده چیست؟ گفتند: چیزی نمی‌دانیم، اما روزی از روزها که شهر ما دچار خشکسالی شده بود این جعبه شیشه‌ای را از اتاق بیرون آورده و زیر آسمان قرار دادیم، بی‌درنگ آسمان از ابر پوشیده شد و باران شدیدی بارید!

ابوموسی با شگفتی گزارشی از این ماجرا را در نامه‌ای برای عمر بن خطاب که در مدینه بود نوشت. این داستان برای عمر مبهم بود ناچار از حضرت علی علیه السلام پرسید.

ایشان فرمودند: این جسد دانیال پیغمبر است و یکی از فیوضات پیامبران خدا این است که اگر جسدشان زیر آسمان قرار گیرد آسمان می‌بارد، سپس امیر مؤمنان علی علیه السلام به عمر دستور داد تا نامه‌ای به ابوموسی بنویسد و در آن دستور غسل و کفن و دفن دانیال پیغمبر را صادر کند.

آنها چنین کردند و آن حضرت در مرقد کنونی به خاک سپرده شد.

آری، پیامبران و امامان: و نیز شهیدان زنده‌اند و نزد پروردگار خویش روزی می‌دارند و قبرهای آنها از نشانه‌های شکفت‌انگیز الهی است که کرامتها از آن پدیدار می‌شود و دعاهای مردم در آن اماکن به اجابت می‌رسد.

در روایات متعددی پیرامون امام حسین علیه السلام آمده است:

«إِنَّ الشَّفَاءَ فِي ثُرَبَتِهِ وَاسْتِجَابَةِ الدُّعَاءِ تَحْتَ قُبَّتِهِ وَالْأَئِمَّةُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ»^۱

«در تربیت او درمان هر دردی است و دعا زیر گنبد مطهرش به اجابت می‌رسد و امامان: از نسل او هستند».

از این رو بر ماست که شعائر حسینی را ارج نهیم و با همه توان پاس بداریم و برای زیارت آن حضرت از بذل مال و جان دریغ نورزیم که روزی از امام صادق علیه السلام پرسیدند: آیا شما موافقید که ما برای زیارت امام حسین علیه السلام سوار کشته شویم با آنکه احتمال می‌رود در آب فرو برود و غرق شویم؟

حضرت فرمود: هیچ اشکالی ندارد چون بی درنگ به درون بهشت فرو رفته است!! نیز بر ماست که برای نگهداری قوانین اسلام همت کنیم چرا که سالار شهیدان برای زنده کردن دین جان خود را فدا نمود.

چنانکه آن شاعر عاشق امام حسین علیه السلام از زبان حضرت چنین سروده است:

إِنْ كَانَ دِينَ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمْ
إِلَّا بِقَتْلِي فَيَا سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ

«اگر دین محمد صلی الله علیه و آله و سلم جز به کشته شدن من پایینده نمی‌ماند پس ای شمشیرها مرا در بر گیرید.»

احترام تربت امام حسین علیه السلام

خداوند تربت حضرت سیدالشہدا علیہ السلام را عزیز و گرامی داشته و برای آن ارج و احترام زیادی قایل شده است و خاک کربلا را قسمتی از زمین بهشت دانسته است. کربلا گھواره نیکی‌ها و برکت‌ها است.

کربلا پناهگاه وارستگان و آرامگاه سرور جوانان بهشتی و مدرسه خویشنداری و ارزش‌های انسانی است که حتی بر کعبه شرافت دارد و خاک آن درمان هر دردی است و همه این ویژگیها از حرمت و مقام والای امام حسین علیه السلام سرچشمه گرفته است.

علمای پیشین برای زمین کربلا احترام بسیار زیادی قایل بودند و هرگز راضی به آلوده شدن آن نمی‌شدند مردم هم در این امر مهم، از آنان پیروی می‌کردند.

درباره علامه حلی قدس سره^۱ نقل شده است که ایشان هرگز در زمین مقدس کربلا قضای حاجت نمی‌کرد و به پاس حرمت آن تربت پاک، فضولات خود را در ظرف بزرگی جمع نموده، به وسیله چهارپایان از زمین کربلا دور می‌کرد و آنجا دفن می‌نمود.

اگر تأمل کنیم می‌بینیم که این کار بسیار دشواری است اما علامه حلی قدس سره پاییند به آن بود.

هم اکنون آرامگاه این بزرگ مرد، نزدیک حرم پربرکت حسینی، در خیابان قبله کربلا می‌باشد.

روزهایی که در کربلای معلی بودیم رسم بود که عروس و داماد در شب عروسی از آبی که آمیخته به تربت امام حسین علیه السلام بود می‌نوشیدند تا زندگی زناشویی آنها از آغاز، سرشار از خیر و برکت و خوشبختی و آسایش و آرامش و نویدبخش یک نسل پاک و مبارک شود.

۱- یکی از دانشمندان پرآوازه است که شیخ احمد نام داشته و به ابن فهد حلی مشهور بوده است.

همچنین رسم بود پیش از ورود به حجله عروسی، گوشه‌هایی از مصیبت حضرت ابا عبد‌الله علیه السلام را برای عروس و داماد می‌خواندند تا به یاد آن خاندان پاک باشند و از اخلاق و رفتار آنان سرمشق گیرند.

همچنین - طبق روایات و روش عملی اهل‌بیت علیه السلام - رسم است که قدری از تربت امام حسین علیه السلام را هنگام خاکسپاری همراه جنازه در قبر می‌گذارند تا او را از فشار قبر و دشواریهای آن بیمه کنند.

مرحوم پدرم قدس سره وصیت نمود قرآنش را با او در قبر بگذاریم چون این قرآن، همیشه همراحتش بود و با آن، همه آیات و سوره‌ها را حفظ کرده بود. نیز وصیت کرد قدری از تربت امام حسین علیه السلام را با او در قبر بگذاریم. این تربت همیشه با او بود و هر سال، روز عاشورا تبدیل به خون می‌شد و پس از روز عاشورا به حالت معمولی خود برمی‌گشت. ما نیز به وصیت او جامه عمل پوشانیدیم.

همچنین رسم بود که کام نوزادان را با آب تربت امام حسین علیه السلام باز کنیم تا اولین غذایی که وارد بدنشان می‌شود، بهترین چیز روی زمین باشد.

بدین ترتیب کودکان با عشق امام حسین علیه السلام پرورش می‌یافتند و امید آن بود که پیرو او باشند و روش زندگی خود را از او بیاموزند.

خواندن قرآن بر سر نیزه

در تاریخ آمده است که سر مطهر امام حسین علیه السلام حدود بیست مرتبه آیات قرآن را تلاوت فرمود و در حالی سخن گفت که از بدن شریفش جدا بود خواه بر سر نیزه یا در میان تشت و از این موارد پنج نکته استفاده می‌شود:

۱- امام حسین علیه السلام یک شهید زنده است، زیرا خدا در مورد همه شهدا فرموده است:

﴿أَحْيِاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾^۱

و آن حضرت سرور همه شهیدان، از آغاز تا سرانجام تاریخ بشر است.

۲- امام حسین علیه السلام زنده است زیرا او از اهل‌بیتی است که قرآن در شأن آنها فرموده است:

(خداآوند خواسته است هر نوع آلودگی را از شما خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بزداید و شما را پاک و پاکیزه گرداند).^۲

و این خاندان: مرگشان همچون مرگ ما نیست بلکه مردن آنان عین زندگی آنهاست.

در حدیث آمده است که عباس عموی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به امیر مؤمنان علی علیه السلام گفت: مردم می‌خواهند رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را در بقیع به خاک بسپارند و شخصی آماده شده تا امام جماعت باشد و برایشان نماز بگذارد.

حضرت فرمودند: «رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم امام است خواه مرده باشد و خواه زنده و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرموده است که مرا در جایی که جان می‌دهم به خاک بسپارید.

۱- شهیدان زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی می‌یابند، سوره آل عمران: آیه ۱۶۹.

۲- ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا﴾، سوره احزاب: آیه ۳۳.

سپس حضرت علی علیه السلام برخاست و بر رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نماز گزارد و از مردم خواست تا به صورت گروههای ده نفری نماز بگزارند و بروند.^۱

شخصی به نام سماعه نیز حدیثی از امام صادق علیه السلام نقل کرده که همین مفهوم را می‌رساند.

می‌گوید: روزی امام صادق علیه السلام فرمود: شما را چه می‌شود که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم را دلگیر و اندوهگین می‌کنید؟
مردم پرسیدند: چگونه او را دلگیر کردیم؟

فرمود: آیا نمی‌دانید گزارش کردار شما بر او عرضه می‌شود و اگر گناهی در آن بیند دلگیر می‌شود؟ مواطن باشد او را اندوهگین نکنید، بلکه او را خوشحال کنید.^۲

شخصی به نام وشاء نیز می‌گوید: شنیدم امام رضا علیه السلام فرمود:
«همه کارها بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم عرضه می‌شود چه کارهای خوب و چه کارهای بد.»^۳

و مانند این احادیث بسیار است که ثابت می‌کند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و خاندان معصومش زنده‌اند و در برخی از این احادیث به این آیه استدلال شده است.

﴿وَ قُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ...﴾^۴

«و بگو هر کاری که می‌خواهید انجام دهید به تحقیق خدا و پیامبر او و مؤمنان کردار شما را خواهند دید...»

-۳- امام حسین علیه السلام همتای قرآن بلکه قرآن ناطق است. چنانکه جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم او را و همه ائمه را چنین معرفی کرد:

۱- اصول کافی: جلد ۱، صفحه ۵۲۲.

۲- اصول کافی: جلد ۱، صفحه ۲۷۷.

۳- اصول کافی: جلد ۱، صفحه ۲۷۷.

۴- سوره توبه: آیه ۱۰۵.

«إِنِّي مُحَلِّفٌ فِيكُمُ التَّقْلِينَ كِتَابَ اللَّهِ وَعَتْرَتِي أَهْلَ بَيْتِي»^۱

«من دو گوهر گرانبها بین شما می گذارم یکی قرآن و دیگری اهل بیت...»
که این حدیث را شیعه و اهل سنت قبول دارند.

۴- امام حسین علیه السلام از جانب خدای متعال برای مردم تعیین شده است و کسی که از سوی خدا پیشوای مردم گردد، حتماً باید قرآن را که کتاب و برنامه و قانون الهی است به کار بندد بنابراین اما حسین علیه السلام حتی پس از شهادتش قرآن را حرف به حرف به کار بسته است.

برای نمونه هنگامی که سر آن حضرت در کوفه در برابر اتاق یزید بن ارقم می‌رسد این آیه را می‌خواند:

﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَ الرَّقِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَباً﴾^۲

«آیا پنداشتی که اصحاب کهف و رقیم (خفتگان غار لوحه‌دار) از نشانه‌های شگفت‌انگیز ما بوده‌اند؟»

زید می‌گوید: با شنیدن این آیه از سر بریده، لرزه بر جانم افتاد و بانگ برآوردم:
ای فرزند پیامبر سر تو بسیار شگفت‌آورتر است!^۳
و هنگامی که یزید سر پاک امام حسین علیه السلام را در طشت قرار داد و به قصد بی‌احترامی، بزم شراب و شترنج بر آن گسترد، در حالی که شراب می‌نوشید و قماربازی می‌کرد با چوب دستی خود بر دندانهای مبارک سید الشهداء علیه السلام می‌کویید، سر مطهر این آیه را تلاوت فرمود:

﴿... وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَتَقْلِبُونَ﴾^۴

«... و کسانی که ستم کرده‌اند به زودی خواهند دانست

۱- بحار الانوار: جلد ۵، صفحه ۶۸.

۲- سوره کهف: آیه ۹.

۳- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۱۲۱.

۴- سوره شعراء: آیه ۲۲۷.

به کدام بازگشتگاه برخواهند گشت.»

با این آیه همه افراد مجلس به لرزه می‌افتد و تخت یزید متزلزل می‌شود و پایه‌های سلطه ظالمانه بنی‌امیه را سست می‌نماید.

۵- و نکته پنجم اینکه نشان می‌دهد امام حسین علیه السلام تا چه اندازه به قرآن کریم اهمیت می‌داده است و قرآن نیز از چه جایگاه بلندی برخوردار است که آن بزرگوار حتی پس از شهادت، سربزیده‌اش بر فراز نیزه تأکید بر قرآن و تلاوت آن دارد.

امام حسین علیه السلام شعار قرآن را سر می‌دهد

سر امام حسین علیه السلام بالای نیزه و در مجلس عبیدالله بن زیاد و در مجلس یزید شرابخوار و قمارباز قرآن خواند.

همان گونه که پدرش حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام در نخستین روزهای تولد - روز سوم - هنگامی که مادر مکرم‌هایش فاطمه بنت اسد او را از کعبه خارج نمود در دامان پیامبر اکرم قرآن تلاوت نمود و همان گونه که قبل از آن حضرت، جناب عیسی بن مریم در گهواره آیات الهی ﴿إِنَّى عَبْدُ اللَّهِ أَتَانِيَ الْكِتَابَ وَ جَعَلَنِيَ تَبِيَّاً﴾^۱ را می‌خواند.

و امام حسین علیه السلام این آیات قرآن را می‌خواند تا به همه مردم تا روز رستاخیز خاطرنشان کند که آیات قرآن، تا چه حد حائز اهمیت است و اینکه اگر مردم آن را به کار بندند در دنیا خوشبخت می‌شوند!

و این نه تنها عمل به آیه‌های نماز و روزه را می‌طلبد بلکه عمل به همه آیات را از قبیل آیه شوری که می‌فرماید:

۱- سوره مریم: آیه ۳۰.

﴿ وَ أَمْرَهُمْ شُورٰى بَيْنَهُمْ ﴾^۱

« و در کارهای خود با یکدیگر مشورت می کنند »

که مردم را از قرار گرفتن در زیر سلطه استبداد و دیکتاتوری حفظ می کند.
و آیه آزادی:

﴿ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ﴾^۲

« احکام پر رنج و مشقتی را که - از روی جهل و هوای نفس - چون زنجیر به گردن خود
نهاده اند را بر می دارد ».

که آنها را از سرخوردگی، اختناق، بردگی، مزدوری و عقب ماندگی نگاه می دارد.
و آیه اخوت و برادری که فرماید:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾^۳

« به حقیقت مؤمنان همه برادر یکدیگرند ».

که آنها را از اختلاف و تفرقه و کشمکش بازمی دارد.
همچنین آیه اتحاد که می فرماید:

﴿ وَ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَ أُنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونَ ﴾^۴

« و همانا این امت (شما مسلمانان) امتي یگانه است و من پروردگار تان
هستم پس تقوای الهی را پیشه سازید ».

این آیه همه مسلمانان را یک امت می داند که باید تاریخ مشترک و ارز اقتصادی مشترک
داشته باشند و مرزهای جغرافیایی و موضع روحی آنها را از یکدیگر دور نکند.

۱- سوره شوری: آیه ۳۸.

۲- سوره اعراف: آیه ۱۵۷.

۳- سوره حجرات: آیه ۱۰.

۴- سوره مؤمنون: آیه ۵۲.

اگر مسلمانان چنین کنند و یکدیگر را از هر نژاد و ملتی که باشند یک امت بدانند قادری پیدا می کنند که هیچ دشمنی جرأت دستبرد به آنها را نخواهد داشت و هیچ پلیدی خیال تاراج آنها را در سر نخواهد پروراند.

و آیه دیگری که می فرماید:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾^۱

«قطعًا برای شما در (اقتنا به) رسول خدا سرمشقی نیکوست...»

این آیه از مردم می خواهد که از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم پیروی کنند و از رفتار و گفتار او سرمشق بگیرند تا به خوشبختی دنیا و آخرت نایل آیند.

و از جمله سخنان پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم این است که می فرماید:

«الأَرْضُ لِلَّهِ وَ لِمَنْ عَمَّرَهَا^۲»

«مالک زمین خدادست و هر آن کس که آبادش کند»

که پیروی از این گفتار زیبای پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم مشکل زمین را حل می کند و راهکاری است برای حل مسئله مسکن همسران جوان که یکی از سخت ترین گرفتاری آنها در امر ازدواج است و نیز مانع این می شود که زمین مورد تجارت ثروتمندان و دولتمردان باشد.

زیرا بسیاری از سرمایه داران قطعه های زمین را به ازای پول هنگفت خرید و فروش می کنند و این هوای پرستی ها برای مردم مشکل مسکن ایجاد می کند و اقتصاد را از حرکت بازمی دارد و مانع ازدواج جوانان می شود که این خود، فساد در جامعه را روزافزون می کند.

یک آمار رسمی از کشورهای اسلامی شمار جوانان ناکام از ازدواج را چنین گزارش می دهد:

۱- سوره احزاب: آیه ۲۱.

۲- کافی: جلد ۵، صفحه ۲۷۹، حدیث ۲، وسائل الشیعه: جلد ۲۵، صفحه ۴۱۴، حدیث ۳۲۲۴۵

«پانزده میلیون دختر و پسر جوان در فلان کشور در حال تجرد به سر می‌برند! در حالی که همه آنها در سن ازدواج قرار دارند!».

آیا این بلای خانمان سوزی نیست؟

آیا این ناکامی در ازدواج، جوانان را در آتش فساد نمی‌سوزاند؟ و آیا هستی جامعه را به خاک سیاه نمی‌نشاند؟

همه این مسائل به دلیل آن است که مسلمانان دست از قرآن کشیده، قوانین آن را پشت سر نهاده‌اند.

در کتاب آسمانی خدا و سخنان پیامبر اکرم و زندگی خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم برنامه‌های زیادی وجود دارد که در زندگی مسلمانان به فراموشی سپرده شده است. البته ما بسیاری از آن برنامه‌ها را در کتابهای خود به طور مفصل به تحلیل و بررسی آنها پرداخته‌ایم که اینجا به مختصری از آن اشاره می‌کنیم.

آزادیهای اساسی در اسلام

امروزه مسلمانان آزادیهایی را که خدا به آنها بخشیده و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و امامان: به آن توصیه کرده‌اند به فراموشی سپرده‌اند و به همین علت دچار قهر و عقب‌افتدگی شده‌اند و از پیشرفت و توسعه جا مانده‌اند.

در حالی که دیگران (غیر مسلمانان) از همان آزادیها استفاده کرده‌اند و با وجود عقاید نادرست، اما به خاطر آزادی توانسته‌اند راهی به سوی آسودگی و خوشبختی پیدا کنند. برای نمونه در تاریخ آمده است که در زمان امام سجاد علیه السلام چهار میلیون و نیم مسلمان برای وقوف در عرفات گرد هم آمده بودند. این در حالی بود که آنها از وسائل نقلیه مدرن امروزی بی‌بهره بودند.

اما آنها روح همکاری و دلجویی و دستگیری از یکدیگر داشتند و با یکدیگر احساس بیگانگی نداشتند و با توجه به اینکه بیش از یک قرن از اسلام نگذشته بود مردم در برنامه‌های مذهبی و اجتماعی، حضوری فعال داشتند این در حالی است که امروزه و پس از گذشت چهارده قرن و با وجود وسائل نقلیه پیشرفته و فراوانی جمعیت مسلمانان کمتر از دو میلیون نفر از آنها مراسم حج را انجام می‌دهند.

این در حالی است که اسلام بر فریضه حج تأکید فراوان دارد تا آنجا که خواسته است تا هر شب ماه مبارک رمضان دعا کنند:

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجََّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامٍ هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ»^۱

«خدایا حج و طواف کعبه را هر ساله روزی من بنمای»

تا با این دعا هر روز به یاد این کنگره عظیم جهانی باشند.

راستی دلیل این همه کوتاهی چیست؟

پاسخ آن است که دولتمردان کشورهای اسلامی بر خلاف حکم اسلام ملت‌های خود را از آزادیهای مشروع بی‌بهره گذاشته و در راه حج سنگ اندازیهای فراوانی می‌کنند که این فریضه را برای مردم بسیار دشوار نموده است با اینکه هر یک از این دولتها ادعای مسلمانی دارند و سنگ اسلام را بر سینه می‌کویند.

اگر دولتمردان کشورهای اسلامی در مورد یک برنامه عبادی قطعی، ثابت و دیرینه این همه سخت‌گیری کنند پس مسائل سیاسی و غیر آنچه وضعی خواهند داشت؟

راهی به سوی سعادت

برای درمان این دردها و بازگشت مسلمانان به آزادیهای اولیه باید ملتها بیدار شوند و در مورد فرهنگ تعدد احزاب آگاهی پیدا کنند که مهمترین نیاز امروز مسلمانان ایجاد فرهنگ احزاب و مطبوعات آزاد است.

همچنین باید مرکزی وجود داشته باشد تا اقدامات نظام حاکم بر جامعه اسلامی را در ریز و درشت مسائل مورد سؤال و بازخواست قرار دهد و راه خودمحوری و استبداد را بر آنها بیندد و راست را از دروغ و واقعیت را از غیر آن تمیز دهد و گرنه مشرکان هم در روز رستاخیز با سوگند ادعای ایمان می کنند:

﴿ وَ اللَّهِ رَبُّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴾^۱

«به خدایی که پروردگار ماست، سوگند که ما مشرک نبودیم »
بنابراین گفتن هر سخنی و ادعا کردن هر مطلبی، کار آسانی است اما آنچه که گفتار را محک می زند و راست و دروغ ادعاهای را روشن می کند واقعیت است.

چه بسا دولتهای اسلامی، برای عقب نگهداشتن ملت‌های خود ادعاهای پوچ می کنند که راز این مسئله در دو مطلب نهفته است:

اول: مشکل دولت‌ها.

دوم: مشکل ملت‌ها.

۱- سوره انعام: آیه ۲۳.

مشکل ملت‌ها و حکومت‌ها

مشکلات ملت‌ها

در فصلهای گذشته یادآور شدیم که عدم آگاهی ملت‌ها از آزادیهای اسلام و فرهنگ چند حزبی، همه‌پرسی و نظام شورای مراجع اسلامی مشکل اصلی - اجتماعی و سیاسی - مسلمانان است و تا زمانی که مردم از این آگاهیها برخوردار نشوند مشکلات فعلی همچنان باقی خواهد ماند و روز به روز گستردگی خواهد شد و ملت‌ها فردایی تیره‌تر از دیروز خواهند داشت همان‌گونه که این وضعیت در زمان ما کاملاً محسوس است که برای برطرف شدن این بحرانها باید مردم به طور مسالمت‌آمیز، آزادیهای اساسی خود را مطالبه کنند.

مشکلات حکومت‌ها

یکی از بارزترین مشکلات حکومت‌ها دور شدن از اسلام و احکام قرآن و پناه بردن به ابرقدرت‌های ستمگر شرق و غرب می‌باشد.

در حالی که خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَ لَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ التَّارُ﴾^۱

«و بر آنان که ستم می‌ورزند تکیه نکنید که آتش (عذاب) شما را درمی‌یابد» یکی دیگر از مشکلات حکومتها این است که از ملت‌های خود فاصله گرفته‌اند و هرگز به مصالح و منافع آنان نمی‌اندیشند، بلکه همه هدف‌شان این است که بر ملت‌ها چیره شوند و برای نادان نگه داشتن آنها برنامه‌ریزی کرده و ثروت‌هایشان را چپاول کنند که این رویه عمومی حکومتها کشورهای اسلامی از زمان حکومت عثمانی تا کنون بوده است.

ولی هم‌اکنون زمینه‌ها و شرایط عمومی حاکم بر جهان تغییر یافته و واژه‌هایی همچون فشار و استبداد و سکوت معنایی ندارد، زیرا وسائل ارتباط جمعی به خصوص ماهواره و اینترنت تمام مرزها را شکسته‌اند و باید از این طریق، حکومتها را به اسلام و قرآن متوجه ساخت و محیط را برای ایجاد نظام چند حزبی و رهبری مملکت‌های اسلامی بر اساس شورای فقهای اسلامی آماده ساخت تا حکومت‌های اسلامی بدین وسیله رشد کرده و شکوفا شوند و استوار بمانند و به پیروی و نصرت نهایی که همانا وعده الهی است دست یابند چرا که قرآن می‌فرماید:

﴿وَ أَئُمُّ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^۱

«و شما برترید اگر ایمان به خدا داشته باشید»

و آنچنان که پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم فرمود:

«الإِسْلَامُ يَعْلُو وَ لَا يُعْلَى عَلَيْهِ»^۲

«اسلام برتر است و هیچ چیز بر او برتری نمی‌یابد»

اما وضعیت کنونی کشورهای اسلامی نتیجه‌ای جز ویرانی و نابودی در بر ندارد که البته چنین حکومت‌هایی بر اثر انقلاب‌های مردمی و یا فشارهای جریانات سیاسی گروههای مخالف سرنگون می‌شوند همان گونه که از دیدگاه معنوی هم سقوط خواهند کرد.

«و خداوند در کمین ستمکاران است.»

۱- سوره آل عمران: آیه ۱۳۹.

۲- بحار الانوار: جلد ۳۹، صفحه ۴۷.

اسلام و نظام مشورتی

یکی از سخنران مذهبی که برای نجات تبلیغات دینی ماه مبارک رمضان به آلمان سفر کرده بود برای من بازگو کرد که در بعد از ماه مبارک رمضان به بعضی از کشورهای اروپایی مسافرت کردم تا اینکه به رم (واتیکان) وارد شدم که قرار بود پاپ، رهبر مسیحیان جهان به مناسبت میلاد حضرت مسیح علیه السلام و سال جدید مسیحی سخنرانی کند. عده زیادی از کشیش‌ها و کاردینال‌ها جمع شده بودند و جمیعت بیشماری از جوانان مسیحی نیز در واتیکان حضور داشتند، تا هم سال نو را جشن بگیرند و هم سخنان پاپ را بشنوند.

بر اساس آمار منتشره تعداد شش میلیون نفر در آن مجلس حضور داشتند! در حقیقت دو عامل موجب اجتماع این جمیعت بیشماری شده بود اول، انگیزه درونی که بر اثر تبلیغات کشیش‌ها در میان مردم ایجاد شده بود تا به واتیکان بیایند و سخنان پدر روحانی دنیا مسیحیت را بشنوند و دوم اینکه مسافرت برای اروپاییان بسیار سهل و آسان است زیرا هر اروپایی می‌تواند بدون ویزا و بدون پرداخت عوارض ورود و خروج و بازرگانی و اجازه و... به تمام کشورهای اروپایی مسافرت کند.

بنابراین تشکیل چنین جمیعت عظیمی بر اساس عدم وجود موانع مرزی و وجود انگیزه‌های مذهبی استوار بود که در واقع اجتماع این جمیعت زیاد از کشورهای مختلف با فرهنگ و زبانهای متفاوت و با برخورداری از موقعیت‌های اجتماعی گوناگون فقط و فقط بر اساس یک عقیده مشترک مذهبی بود.

ولی متأسفانه این روش در بین ما نیست که همه مسلمانان با تمام اختلافاتی که از نظر زبان و پوست و... دارند بتوانند در گنگره عظیمی چون حج جمع شوند، زیرا طبق آماری که از سوی کشور عربستان اعلام می‌شود تعداد حجاج از دو میلیون و اندی تجاوز نمی‌کند.

البّه همان جلسه مشترک کشیش‌ها و کار دینال‌های مسیحی با اختلاف سلیقه‌ها و مرام‌های مختلف نیز برگرفته از نظریه شورای فقها است. در این فرمايش حضرت ولی عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) لحظه‌ای توجه کنید که می‌فرماید:

(فَإِنَّهُمْ هُجَّتَى عَلَيْكُمْ)^۱

«فقها حجت من بر شما (شیعیان) هستند»

آن حضرت نمی‌فرماید: (فَإِنَّ أَحَدَهُمْ ...)، (یکی از فقیهان حجت من بر شماست)، زیرا حضرت به این مطلب عنایت داشته‌اند که فقها و مراجع در زمان غیبت با هم اجتماع کنند چرا که اجتماع آنها موجب عظمت و شوکت و برتری‌شان خواهد بود ولی اگر هر یک مستقل از دیگری وارد عمل شود بر اثر تک روی شکست خورده و ارزش و اعتبار خویش را از دست می‌دهد و در نهایت کسی برای اسلام و مسلمانان احترامی قابل نخواهد شد.

ای مسلمانان شورای فقها و مراجع کجاست؟

چرا در پی لغو مرزهای ساخته و پرداخته استعمار نیستید؟

آن هم مرزهایی که ارمغان غرب بوده و برای غارت و استثمار آسان‌تر کشورهای اسلامی ترسیم شده است.

برادری اسلامی که قرآن بر آن تأکید نموده است کجاست؟

با توجه به اینکه قرآن مسلمانان را «امت واحده» می‌نامد و پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم بر این مطلب تأکید می‌فرماید چرا ما یکدیگر را اجنبی و بیگانه می‌دانیم.

به راستی که غرب عوامل پیشرفت خود را اعم از برداشتن مرزها، تشکیل جامعه متّحد، واحد پول مشترک و مبدأ تاریخ یگانه و... را از اسلام و قرآن آموخت و پیش رفت و مسلمانان نیز کاستیها و زشتیهای فرهنگ غرب را آموخته و سرلوحه برنامه‌های خویش قرار دادیم و وصیت امیرالمؤمنین علی علیه السلام را فراموش کردیم آنجا که می‌فرماید:

(أَللَّهُ أَللَّهُ فِي الْقُرْآنِ لَا يَسْتَقِنُكُمْ بِالْعَمَلِ إِلَّا غَيْرُكُمْ)

« خدای را، خدای را، در مورد قرآن مبادا دیگران در عمل به آن بر شما سبقت گیرند. »

نتیجه رها کردن اسلام

آری، هر آنچه که موجب پیشرفت غرب شده است از اسلام وام گرفته شده است و ما مسلمانان اسلام را به کناری نهاده‌ایم و این موجب عقب‌افتدگی و ذلت ما گشته است و همچنین موجب شده است که مسلمانان هر روز بازیچه یکی از ابرقدرت‌ها شوند. به راستی فرمایش حضرت زهرا علیها السلام در خطبه معروفشان در مورد ما تحقّق یافته است که فرمود:

«وَكُثُّمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ مَذَقَّةَ الشَّارِبِ وَنُهْزَةَ الطَّامِعِ وَقُبْسَةَ العَجَلَانِ وَمُؤْطِيَّ الْأَقْدَامِ، تَشْرِبُونَ الْطَرِقَ وَتَقْتَاتُونَ الْقِدَّ وَالْوَرْقَ، أَذْلَةُ خَاسِئِينَ، تَخَافُونَ إِنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِكُمْ»^۱

«شما در پرتگاه جهنّم قرار گرفته بودید و محل چشیدن و آشامیدن تشنگان و فرصت طلبی طمع کاران و پایمال قدمها بودید آب گودالهای ییابانی را می‌آشامیدید و با غذاهای ناملایم (برگ درخت و پوست دباغی نشده) قوت می‌گرفتید، مردمان ضعیف و مطروح از جمله بودید به طوری که می‌ترسیدید مردم از اطراف شما را بربایند».

و این گوشه‌ای از نتایج دوری ما از اسلام و قرآن است که خدای متعال می‌فرماید:

﴿وَمَنْ أُعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً﴾^۲

«و هر آن کس که از یاد من روی برگرداند زندگی تلخ و دشواری برای او خواهد بود.» و امروزه می‌بینیم که زندگی ما مسلمانان، تلخ و دشوار شده است و به خدا پناه می‌بریم از اینکه ادامه آیه نیز بر ما مطابقت پیدا کند که می‌فرماید:

﴿وَتَحْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾^۳

۱- عالم: جلد ۲، صفحه ۶۶۴.

۲- سوره طه: آیه ۱۲۴.

« او را - کسی که از یاد خدا دوری کند - در روز قیامت نابینا محسور می‌کنیم »

آن هم روز قیامتی که هر روز آن پنجاه هزار سال به طول می‌انجامد.

بنابراین منظور از احیا و بزرگداشت عاشورا زنده نمودن اسلام و قرآن است.

همان گونه که شاعر قرن یازدهم... از زبان امام حسین علیه السلام این چنین می‌گوید:

إِنْ كَانَ دِينُ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمْ
إِلَّا بِقَتْلِي فَيَا سُبُّوْفُ حُذَيْنِي

« اگر دین محمد صلی الله علیه و آله و سلم جز به کشته شدن من پایینده نمی‌ماند پس ای شمشیرها مرا در بر گیرید ». ^۱

عاشورا بهترین فرصت برای متوجه ساختن مسلمانان نسبت به وظایف مذهبی - اجتماعی

آنان و بازگشت به آیات قرآن کریم و سنت ائمه معصومین: است.

به امید آنکه خدای متعال ما را مشمول لطف و عنایت خویش قرار دهد که اگر به دامن پربرکت قرآن و اهل بیت: باز نگردیم همان گونه که قرآن می‌فرماید:

﴿ وَ إِنْ عُذْتُمْ عُذْنَا ﴾^۲

« اگر به عصیان بازگردید عقوبت و مجازات نیز به شما بازمی‌گردد »

دچار غضب و عذاب الهی خواهیم شد.

۱- سوره طه: آیه ۱۲۴.

۲- سوره اسراء: آیه ۸.

اسلام دین علم و عمل

به راستی که مهمترین علت عقب افتادگی مسلمانان روی برگرداندن از اسلام است که امام حسین علیه السلام برای احیای آن کشته شد.

و هم اکنون اسلام غریب و بی یاور گشته همان گونه که پیامبر فرمودند:
«اسلام با غربت ظهور کرد و به زودی دوباره غریب خواهد شد».

حتی حکومت‌هایی که به نام اسلام تشکیل شده‌اند در عمل، احکام اسلامی را اجرا نمی‌کنند و پرواضح است که ادعا و سخن‌سرایی مشکلی را حل نمی‌کند.
زیرا افرادی همچون یزید و معاویه نیز ادعای اسلام می‌نمودند و خود را خلیفه مسلمین می‌دانستند ولی در مقام عمل، برخلاف اسلام عمل می‌نمودند.

امروزه یکی از بارزترین مظاهر عقب افتادگی مسلمانان، در صد بالای بی‌سوادی در بین آنهاست و این مطلب عادی و طبیعی نیست بلکه بسیاری از حکمرانان کشورهای اسلامی بر این تعمد دارند که من نمونه‌هایی از این جریان را در کشورهای اسلامی از جمله عراق به چشم خود دیده‌ام.

در دوره حکومت پادشاهی عراق برای افتتاح مدرسه‌ای به نام مدرسه امام صادق علیه السلام تلاش نمودم تا گامی در راستای ترویج فرهنگ اسلامی (شیعی) برداشته باشم، حکومت عراق با توجه به اینکه در آن زمان پادشاهی بود و تا حدودی دارای آزادی از افتتاح مدرسه جلوگیری نمود و شرایط و مراحل متعددی برای تأسیس و افتتاح مدرسه قرار داد که بعد از مدتی توانستیم اجازه تأسیس مدرسه را بگیریم.

سپس هنگامی که حکومت پادشاهی بر اثر یک انقلاب درهم شکست که البته اینگونه انقلاب‌ها از طرف غرب سرمایه‌دار و یا شرق کمونیست پایه‌ریزی شده بود حکومت به اصطلاح جمهوری بر سر کار آمد و این حکومت جمهوری فوراً مدارس ما را که مجموعاً

شش مدرسه بود و حدود سه هزار دانش آموز را تربیت می نمود و همچنین مؤسسات فرهنگی مربوط به ما را تعطیل نمود.

همچنین هفتاد مرکز نشر و فروشگاه کتاب و هشتاد کتابخانه عمومی و امانی و پانزده مجله فرهنگی دینی را تعطیل نمود و پس از این جریان از فعالیت سی مدرسه که تابع حوزه های علمیه کربلا و نجف بود جلوگیری نمود.

در واقع بسیاری از حکمرانان کشورهای اسلامی بر خود واجب نموده اند که از پیشرفت ملت های خود به خصوص در زمینه مسائل علمی و پژوهشی جلوگیری کرده و آنان را عقب نگاه دارند.

با اینکه پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم می فرماید:

(طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيْضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ)^۱

«بر هر زن و مرد مسلمان واجب است که جویای دانش باشند»

که فقهای ما به عنوان یک حکم شرعی گفته اند: آموختن صنعت ها بر همه مردم واجب کفای است.^۲ ولی می بینید که استعمار و دست نشانده های آنان به طور صریح یا مخفی با گسترش علم و دانش در بین مسلمانان به شدت مبارزه می کنند.

و می بینیم که در هند آن زمان که تحت سلطه استعمار جنایتکار انگلیس بود آموزش قرآن را از طریق قانونی ممنوع کرد در حالی که دیدیم چگونه ژاپن در مدتی کمتر از پنجاه سال از نهایت ضعف به اوج ترقی و پیشرفت در علم و صنعت رسید.

و نمونه های دیگری که بیان آن از حوصله این کتاب خارج است.

بنابراین بر ماست که عاشورا را وسیله ای برای احیای احکام و دستورات اسلام در زمینه علم و عمل قرار دهیم زیرا در روایت آمده است:

۱- بحار الانوار: جلد ۱، صفحه ۱۷۷۷.

۲- بدین معنی که بر همه مردم جامعه واجب است که تک تک صنعت ها را آموزش بینند و هرگاه عده های از مسلمانان این کار را انجام دهنند از عهده دیگران خارج می شود مانند وجوب جهاد که آن هم کفای است.

« همانا دوستدار محمد صلی الله علیه و آله و سلم کسی است که خدا را اطاعت کند هر چند بردگی باشد و دشمن محمد صلی الله علیه و آله و سلم کسی است که خدای را نافرمانی کند هر چند بزرگ مرتبه‌ای از قریش باشد ». ^۱

اسلام با بردگی مبارزه می‌کند

به راستی که بنی‌امیه مردم را به بردگی کشاندند و همان گونه که با نوکر رفتار می‌شود با مردم رفتار می‌کردند و آنها را از حقوق اولیه انسانی خود، محروم می‌نمودند. آزادیهای فردی و اجتماعی را از آنان سلب می‌نمودند و از مردم بیعت می‌گرفتند که بنده حکومت باشند و مال و جان و ناموس و دینشان در خدمت خلیفه و تشکیلات حکومت وقت باشد.

و مصیبت آنجاست که تمام اینها به نام اسلام و جانشینی مشروع!! پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم انجام می‌گرفت و هیچ کسی جرأت پیدا نمی‌کرد که در مقابل این ستمها و جنایت‌ها اعتراض کند و کسی توان نداشت که آنان را به احکام قرآن و اسلام دعوت کند چرا که می‌دانست کوچک‌ترین انتقاد و اعتراض موجب کشته شدن او خواهد شد.

تنها کسی که خود را آماده شهادت کرد و به پا خاست و بنی‌امیه را نهی از منکر و امر به معروف نمود وجود مقدس حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام بود که بنی‌امیه نیز وجود آن حضرت را تحمل نکردند زیرا دیدند که مصالح و منافع شخصی آنان در خطر است لذا وی و اهل‌بیت و یارانش را به شهادت رساندند.

امام حسین علیه السلام در راه خدا و برای زنده کردن دین خدا و احیای آزادیهای فردی و اجتماعی اسلام شهید شد آن هم آزادیهایی که از طرف بنی‌امیه سرکوب شده بود.

۱- « إِنَّ وَلَيْ مُحَمَّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ وَلَوْ كَانَ عَبْدًا حَبَشِيًّا وَإِنَّ عَدُوَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ عَصَى اللَّهَ وَلَوْ كَانَ سَيِّدًا قُرْشِيًّا »

و آنچه که امام علیه السلام تأکید می‌نمود و در راه آن شهادت را به جان خرید بیان آزادیهای اسلامی بود که فرمود:

«أَلَا إِنَّ الدَّعِيَّ بْنَ الدَّعِيِّ قَدْ رَكَزَ بَيْنَ أَشْتَيْنِ يَبْنَ السَّلَّةِ وَالذَّلَّةِ وَهَيَّهاتَ مِنْا الذَّلَّةُ، يَأْبَى اللَّهُ لَنَا ذَلِكَ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَحُجُورُ طَابَتْ وَطَهَرَتْ»^۱

«آگاه باشید که ناپاک فرزند ناپاک - یزید بن معاویه - مرا بین دو راه قرار داده است شمشیر و ذلت، و ذلت از من دور است زیرا خدا و رسولش و مؤمنان و پاکدامنان، ذلت را بر ما نمی‌پسندند».»

آری خداوند ذلت و بندگی دیگران را برابر ما نمی‌پسندد و حقارت بردگی و نوکری و پستی خضوع و تسلیم در برابر ستمگران را روانمی‌دارد.

و به راستی که امام حسین علیه السلام به یاران خود، درس آزادگی و آزادمردی آموخت و هنگامی که بر بالین حر بن یزید ریاحی قدس سره حاضر شده و سر او را به دامان گرفتند - آن هم در حالی که حر در آستانه شهادت بود - به وی فرمودند:

«مادرت به درستی تو را حر (آزاد) نامید تو در دنیا آزاده و در آخرت خوشبخت خواهی بود». ^۲

و جناب حر هنگامی که برای جهاد به سوی میدان می‌رفت چنین رجز می‌خواند:

إِنِّي أَنَا الْحُرُّ وَمَأْوِي الضِّيفِ أَضْرِبُكُمْ وَلَا أَرِي مِنْ حَيْفِ

«به درستی که من آزاده‌ام و پناه می‌همانانم با شما ستیز می‌کنم و در کشتن شما زیانی نمی‌بینم».

چنانکه قبل از واقعه عاشورا مسلم بن عقیل علیه السلام نیز در کوفه چنین رجز می‌خواند:

أُقْسِمْتُ أَنْ لَا أُقْتَلَ إِلَّا حُرًّا وَإِنْ رَأَيْتُ الْمَوْتَ شَيْئًا تُكْرَا

۱- بحار الانوار: جلد ۴۵، صفحه ۸۳.

۲- «ما أَحْطَّاتُ أُمَّكَ أَدْ سَمَّثَكَ حُرًّا، فَأَنْتَ حُرٌّ فِي الدُّنْيَا وَسَعِيدًا فِي الْآخِرَة».»

هر چند مرگ را ناپسند و سهمگین می‌بینم ولی سوگند خورده‌ام که جز به آزادگی کشته نشوم.

بین دین و آزادی منافاتی نیست

کسی چنین نپندارد که آزادی، با دین منافات و تضاد دارد، چه آنکه آزادی و آزادگی از اعماق دین ریشه می‌گیرد.

البته دین و مذهب با انجام کارهای ناشایستی همچون شرابخواری و خرید و فروش مواد مخدر، قمار، فحشا، ساز و آواز، استبداد، غارت ملت‌ها، بی‌عدالتی و ستم، مصادره اموال مردم و... مخالف است ولی آزادی‌ها ای از قبیل تجارت، کشاورزی، صنعت و عمران، فرهنگ و مطبوعات، سفر و اقامت و آزادی در هزاران بعد دیگر که ما در کتاب - آزادی از دیدگاه فقه اسلامی^۱ - تعدادی از آنها را بر شمرده‌ایم همه از احکام و مسائل واضح اسلامی است که مهمترین عامل پیشرفت سریع اسلام در اوایل ظهورش را می‌توان وجود همین آزادیها دانست.

۱- الفقه الحریة: نوشه مؤلف محترم.

البّه غرب از آن جایی که حرمتی برای منکرات و محرمات نمی‌بیند - چرا که تورات و انجیل تحریف شده آنان این محرمات را حلال شمرده است - آزادی را توسعه داده و شامل برخی از زشتیها نیز نموده است.

بنابراین ارتکاب محرمات الهی از لوازم آزادی نیست بلکه ناشی از عدم التزام مذهبی است و لذا مشاهده می‌کنیم که در کشورهای اسلامی ارتکاب محرمات آزاد است!! ولی آزادیهای مشروع و صحیح مردم را آن چنان سرکوب نموده‌اند که فقر و محرومیت دامنگیر یک میلیارد انسان شده است.

آیا این روش با اسلام سازگاری دارد؟

اسلامی که پیامبرش می‌فرماید:

«کسی که سیر بخوابد و همسایه‌اش گرسنه باشد به خدا و آخرت ایمان ندارد.»^۱

پس برماست که عاشورا را مظہری برای احیای آزادیهای مشروع از بین بردن مفاسد و منکرات بدانیم و گرنہ تنها انجام یک سری مراسم همیشگی و بدون توجه به اهداف عاشورا مانند آن است که بیماری نسخه پزشک را گرفته و بارها آن را مطالعه کند ولی بدان عمل نکند. که هیچ گاه از بیماری نجات نمی‌یابد. ما نیز با انجام برخی مراسم ظاهری از مشکلات و سختیها نجات پیدا نخواهیم کرد بلکه باید طبق هدف و پیام عاشورا عمل شود.

چنان که در روایت آمده است:

(إِنَّ الْأَيَّانَ مَعْرِفَةٌ بِالْقُلْبِ وَ اَقْرَارٌ بِالْسَّانِ وَ عَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ)^۲

«همانا ایمان شناخت قلبی و اقرار زبانی و عمل با اعضاء و جوارح است.»

۱- بحار الانوار: جلد ۷۷، صفحه ۱۹۳.

۲- نهج البلاغه: حکمت ۲۲۷

پايداری اسلام به زنده بودن احکام آن می باشد

حال معنای اينکه امام حسین عليه السلام برای احيای اسلام کشته شد اين است که او قیام نمود و خود را مهیا شهادت نمود تا احکام اسلام - که خیر و برکت دنيا را پيش از آخرت برای بشریت به همراه دارد - زنده کند.

زيرا بنی اميہ هر آن کس را که برای تحقق اهداف و احکام اسلام و جلوگیری از ظلم، در مقابلشان می ایستاد تهمت می زندند که به اسلام حمله کرده است و بر خلیفه وقت خروج نموده است و همین دو اتهام کافی بود که حکم ارتداد و کفر وی را صادر کنند. برچسب کفر و ارتداد بهترین است مايه بنی اميہ بود که به وسیله آن هر کسی را که می خواستند به قتل می رسانندند.

همچنين يزيد هنگامی که امام حسین عليه السلام او را دعوت به اسلام نمود حضرت را متهم به خروج از دین نمود و آن را بهانه‌اي برای کشتن حضرتش قرار داد، و امام حسین عليه السلام تمام اين مسائل و جرييات را می دانست و با توجه به اينکه پيان اين راه، شهادت است عزم خود را بر شهادت جزم نمود.

اگر امام حسین عليه السلام در زمان ما بود و می دید که برخی حاكمان فعلی که به نام اسلام حکومت می کنند و احکام اسلامی را اجرا نمی کنند هر آئنه به پامی خاست و عمل نمودن به برنامه‌های اسلام را از آنان مطالبه می نمود همان گونه که در مقابل يزيد به بنی اميہ قیام نمود و از آنان مطالبه کرد.

آيا يزيد و بنی اميہ نمونه‌اي از استبداد و دیكتاتوریت نبودند؟ و آيا برای مخالفین خود، جوابی جز اعدام و شکنجه چيزی داشتند؟ آيا آزادیهای مشروع مردم را منع نمی کردند؟

و آیا حاکمان امروزی چنین نیستند؟ بلکه حکمرانان کشورهای اسلامی امروز، یک قدم از آنان جلوترند زیرا صریحاً اعلام می‌کنند که ما قوانین شرق و غرب را اجرا می‌کنیم و آشکارا احکام اسلام را رها می‌کنیم.

آیا خداوند نمی‌فرماید که:

﴿خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً﴾^۱

« خداوند آنچه را که در زمین است برای شما آفرید »

و آیا پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم نمی‌فرماید:

« مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ »

« هر کس زمین مواتی را زنده کند پس آن زمین برای او است »

و آیا نفرمود که:

(مَنْ سَبَقَ إِلَى مَا لَمْ يَسْبِقُ إِلَيْهِ مُسْلِمٌ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ)^۲

« کسی که بر چیزی (از موهاب طبیعی و مباحثات اولیه مانند درختان، معادن، چمنزارهای بدون مالک، ماهیان دریا و رودخانه و...) از مسلمانان دیگر سبقت گیرد در استفاده از آن بر دیگران مقدم است ».

حال بینید چگونه زمامداران کشورهای اسلامی این دو قانون الهی را تعطیل کرده و با آن مبارزه می‌کنند؟؟

پر واضح است که اگر بنا باشد هیچ کس حق کشاورزی، صید، کسب و کار، ساخت خانه، استفاده از معدن، تجارت و... نداشته باشد مگر به اجازه و عوارض گمرک و مالیات ... میلیونها مسلمان بی کار می‌مانند چرا که نتوانسته‌اند شرایط سنگین کار را فراهم کنند و لذا

۱- سوره بقره: آیه ۲۹

۲- مستدرک الوسائل: جلد ۱۷، صفحه ۱۱۱.

میلیونها دختر و پسر جوان بدون همسر باقی می‌مانند چرا که سر پناهی برای زندگی ندارند، در حالی که دولت‌ها زمینها را مصادره کرده و ملک شخصی خود می‌دانند که این بر خلاف حکم خدا و پیامبر خدا صلی اللہ علیہ و آله و سلم که «در قرآن و سنت» بیان شده است.

و تفاوتی هم بین حکومت‌های پادشاهی و جمهوری نمی‌بینیم چرا که همگی برای تحقیق اهداف معینی از قبیل عقب نگهداشتن مسلمانان، مصادره اموال و سرکوب آزادیهای مشروع آنان آمده‌اند.

پر واضح است که اگر جوانان مالک قطعه‌ای از زمین می‌شدند به مرور آن را ساخته و خانواده خویش را در آن ساکن می‌ساختند.

همان گونه که من در کربلا شاهد این برنامه بودم در آن زمان که حکومت عراق به مردم اجازه می‌داد تا با پرداخت مبلغ ناچیزی مالک قطعه‌ای از زمین شوند که این عمل باعث شد شهر مقدس کربلا در مدت سه سال توسعه پیدا کند به حدی که از شرق تا مرقد علامه ابن حمزه قدس سره و نزدیکیهای طویرج و از غرب تا مرقد جناب حر ریاحی قدس سره و از شمال تا مرقد عون قدس سره و از جنوب تا «حَسْنَ الْحُسْنَى عَلَيْهِ السَّلَامُ» توسعه پیدا کرد.

بنابراین بر مسلمانان امروزی که تعدادشان از یک میلیارد تجاوز می‌کند لازم است اگر می‌خواهند از مشکلات فعلی نجات پیدا کنند و پیشرفت نمایند به اسلام باز گردند و احکام آن را اجرا کنند و قوانین اختراعی غرب و شرق را رها سازند و از زمامداران مستبد پیروی نکنند آنها بی که از پیشرفت مسلمانان و اجرای احکام خدا جلوگیری می‌کنند.

اولین و ضروری‌ترین حکم اسلامی

بر مسلمانان لازم است به عنوان اولین برنامه حکومت اسلامی، برادری اسلامی و امت واحده اسلامی را مد نظر قرار دهن و برای تحقیق این حکومت اسلامی ابتدا می‌بایست کینه‌ها و پیش‌داوریهای گذشته را به کناری نهند و مرزها و موانع جغرافیایی را برچینند که اجرای این حکم قرآنی نتایجی از قبیل قوت و شوکت مسلمانان، شکوفایی اقتصادی، کثرت درآمد، اشتغال‌زایی، به کار انداختن استعدادهای خاموش، تولید هر چه بیشتر، تسهیل مبادلات تجاری و انتقال تجربیات صنعتی و تجاری، نشر فرهنگ و انتقال اطلاعات و دانش بین مسلمانان را در پی دارد، همان‌گونه که مسلمانان صدر اسلام در یک کشور می‌زیستند و با هم الفت داشتند ما هم چنین باشیم.

شما ملاحظه کنید که «سبیویه» آن عالم نحوی معروف، از دورترین نقطه ایران به عراق می‌آید و دانش خویش را نشر می‌دهد و دانشجویان زیادی به گرد خود جمع می‌کند. همچنین ناصر خسرو از افغانستان به ایران می‌آید و سخنانش را تبلیغ می‌کند. علمای شیعه جبل عاملِ لبنان مانند محقق دوم، شیخ بهایی و... از لبنان به اصفهان می‌آیند و کسب دانش می‌کنند.

آری، وحدت مسلمانان یک نظریه جدید و بی‌سابقه‌ای نیست بلکه تا قبل از تسلط استعمارگران بر کشورهای اسلامی، همه مسلمانان در سرزمینی واحد و در زیر پرچم اسلام می‌زیستند و بر اثر همین یگانگی عظمت و شوکت مسلمانان نمودار بود و علم و فرهنگ در میانشان منتشر شده بود.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:

(يَدُ اللَّهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ)

«دست خدا - کمک الهی - با جماعت است».

که در کنار عظمت و شوکت، علم و فرهنگ، شکوفایی اقتصادی و تجارت آزاد و پرسود نیز دیده می‌شود همان گونه که خداوند در مورد حج می‌فرماید:

﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾^۱

«در کنار جنبه‌های عبادی و تربیتی منافع اقتصادی نیز هست».

آری، مسلمانان ملتی یگانه محسوب می‌شدند و برادرانه در سرزمینی واحد زندگی می‌کردند و بیگانه از عظمت و قوت آنان در هراس بودند و بر وحدت و برادری آنان حسد می‌ورزیدند و همواره در صدد تفرقه افکنی و ایجاد کینه و دشمنی برمی‌آمدند.

ولی به این آرزو نرسیدند مگر آنکه اخیراً در کنگره «سایکس بیکوا» بذر تفرقه و تضاد و دشمنی را در کشورهای اسلامی کاشته و برای آنان نقشه‌های جنگ و برادرکشی را ترسیم نمودند و برای مسلمانان مرزهای جغرافیایی تعیین نمودند و با شعار «ما آمده‌ایم تا شما را - از بند مشکلات - برهانیم و قصد فتح سرزمینهای شما را نداریم» بر کشورهای اسلامی مسلط شدند.

به عنوان مثال سوریه بزرگ را در نظر بگیرید که در آن زمان شامل فلسطین، اردن، لبنان، سوریه فعلی و اسکندریه می‌شد با نقشه‌های استعمارگرانه این سرزمین بزرگ و پربرکت اسلامی به پنج دولت به وسیله مرزها از یکدیگر جدا شد و از سال ۱۹۱۶ میلادی سوریه بزرگ وحدت خود را از دست داد در حالی که قبلاً همه این سرزمینها یک پارچه بود و به نام سنجق از آن یاد می‌شد و تابع امپراطوری اسلام - که مرکز آن ترکیه بود - قرار داشت و بر اثر این تفکیک و تفرقه، هزاران بلا بر آنان سرازیر شد که تقسیل آن نیاز به تأثیف چندین جلد کتاب دارد.

این نیست مگر بر اثر غفلت مسلمانان از احکام اسلامی و الهی که قرآن می‌فرماید:

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾^۲

۱- سوره حج: آیه ۲۸

۲- سوره انبياء: آیه ۹۲

« و همانان این امت شما (مسلمانان) امتی یگانه است ».

و همچنین آیه دیگری که خداوند می فرماید:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ أَخْوَةٌ ﴾^۱

« به حقیقت مؤمنان همه برادر یکدیگرند ».

عاشورا باید سبب و منشأ نشر فرهنگ و درک و فهم اسلامی باشد تا به برکت آن مسلمانان به تطبیق اسلام و قوانین آن بازگردند.

دوری از اسلام بزرگ‌ترین خسارت

مسلمانان با دوری از اسلام نه تنها آخرت خود را از دست داده‌اند بلکه در دنیا نیز قبل از آخرت خسارت دیدند.

مسلمانان از آن هنگام که اسلام و عمل به قوانین آن را کنار گذاشتند بر وسعت سرزمینهای اسلامی افزوده نشد در حالی که می‌دانیم نآن زمان که برنامه‌های اسلام عمل می‌شد سرزمینهای وسیعی به زمینهای مسلمانان افزوده می‌شد همان گونه که قرآن می‌فرماید:

﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضاً لَمْ تَطْئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾^۱
 «و زمینها و اموال آنان و زمینهایی را که در آن قدم نزدهاید (بدون جنگ به دست آمده است) را خداوند شما را وارث آنها قرار داد و بر همه چیز قادر و توانا است».

که سخن از زمینهای خیریه ایران و یا روم است.

همچنان که افراد زیادی به مسلمانان افزوده می‌شد به گونه‌ای که قرآن از کیفیت گراش آنان چنین می‌فرماید:

﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْواجًا﴾^۲

«و می‌بینی که مردم گروه گروه به دین خدا وارد می‌شوند».

آری، مسلمانان از آن زمان که اسلام را ترک گفتند نه تنها به پیش نرفتند بلکه دچار عقب‌گرد نیز شدند و سرزمینهای وسیعی همچون اندلس، فلسطین و هند را از دست دادند. دشمنان، اندلس مسلمان را به اسپانیای مسیحی و فلسطین مسلمان را به اسرائیل صهیونیست مبدل نمودند و هندوستان مسلمان مبدل به هند بتپرست گردید و شعار آنها که «اسلام و

۱- سوره احزاب: آیه ۲۷.

۲- سوره نصر: آیه ۲.

قرآن» بود مبدل به شعار «بت و بت پرستی» گشت همان گونه که امروزه این شعارها را بر روی اسکناس‌ها و دیگر مظاهر زندگی آنان مشاهده می‌کنیم.

و اما نسبت به افراد به درستی که مسلمانان افراد زیادی از پیروان خود را از دست دادند چه آنکه دشمنان دین آنان را به مسیحیت و کمونیست و لائیک و یا به دیگر ادیان و احزاب باطل و منحرف تبدیل نمودند.

گذشته از آنکه تعداد زیادی از مسلمانان را به وسیله جنگهای ساختگی نابود کرده و می‌کنند.

جنگهایی که غرب، برای آزمایش و فروش اسلحه‌های جنگی خود ترتیب می‌دهد. جنگهایی که معمولاً به بهانه‌های واهمی و به بهانه اختلاف مرزهای دروغین و نزاعهای ساختگی برپا می‌شود.

بنابراین نتیجه پشت کردن مسلمانان به اسلام این شد که سرزمینها و افراد خود را از دست داده و همچنین در زمینه‌های علمی، فرهنگی و اقتصادی و... عقب افتادند و شاید یکی از مهمترین علل این عقب‌افتدگی بعد از عمل نکردن به دستورات اسلام و قرآن، این باشد که صاحبان حرفه و تخصص از کشورهای اسلامی به کشورهای غربی انتقال یافت که در نتیجه دنیای غرب به اکتشافات و اختراعات جدیدی دست یافت در حالی که در گذشته این افتخارات از آن مسلمانان بود چرا که مسلمانان ابتدا خود پرچم‌دار دانش و صنعت بودند ولی بعدها غرب مسیحی پیشتر میدان صنعت و اختراع شد تا جایی که بعضی از نویسندهای مسلمانان را «میهمانان تمدن» نامیدند زیرا مسلمانان از تمدنی استفاده می‌کنند که از آنها نیست بلکه نتیجه تلاش و زحمت دیگران - دانشمندان غربی - است.

حتّی تاریخ قراردادی اکثر کشورهای اسلامی نیز از خودشان نیست بلکه بر اساس تاریخ میلادی و مسیحی است چراکه مسلمانان می‌گویند ما به هزاره سوم راه یافته‌ایم در حالی که تاریخ از آن مسیحیان است و هیچ ارتباطی به مسلمانان ندارد.

اسلام و عصر ارتباطات

پوشیده نباشد که مسلمانان با رها کردن اسلام و ترک احکام و قوانین قرآن زیان دیدند بلکه بر اثر ضرر و زیان مسلمانان دنیا، خسارت بزرگی به جهانیان وارد آمد، زیرا قرآن که غنی‌ترین منبع فرهنگی انسان و بزرگ‌ترین سرچشم پاک فکری و وسیع‌ترین میدان علمی را در بردارد و قرآنی که با تبعیت از آن، انسان به اوج پیشرفت و سعادت می‌رسد به کناری رفته و مهجور واقع شده است.

اکنون با پیدایش وسائل ارتباط جمعی سریع و گستردۀ همه به دنبال بهترین نظام زندگی و برترین راه حل برای مشکلات خود هستند برنامه‌ای که انسان را به کمال و سعادت برساند و از مشکلات و مصایب دنیای امروز برهاند.

و در فرهنگ آفرینش، نظامی همچون اسلام (که قرآن آن را ترسیم نموده و پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم و اهل‌بیت معصومش: آن را تبلیغ نموده‌اند) یافت نمی‌شود. نظامی که برای تمام احتیاجات و نیازهای انسان پاسخی متین داشته باشد و به بهترین وجه و سالم‌ترین راه و بدون سختی و پیچیدگی و بدون هیچ قید و شرط اضافی، سعادت بشر را تأمین می‌کند.

ولی با نادیده گرفتن و در پرده ماندن قرآن و سنت اهل‌بیت: مردم عصر اینترنت از خصایص و واقعیت‌های اسلام بی‌اطلاع و محروم می‌مانند که همانا محروم ماندن مردم در این عصر و زمان از فرهنگ قرآن، خسارتی است بس عظیم.

ولی اگر مسلمانان به اسلام روی آورده و احکام آن را حرف به حرف عمل نمایند بهترین تجربه و نمونه زنده از تطبیق اسلام مشاهده خواهد شد و اسلام کارآیی خود را در صحنه‌های سیاسی و اجتماعی نشان خواهد داد و آنگاه هر انسانی که در پی عزّت و سعادت و آقایی خود باشد اسلام را خواهد شناخت و با جان و دل خواهد پذیرفت.

پس نه تنها مسلمانان بر اثر ترک قرآن و اسلام خسارت کرده‌اند بلکه همه افراد بشریت در این خسارت بزرگ سهیم هستند و بالاتر آنکه تمام موجودات زنده از حیوانات گرفته تا محیط زیست به سبب نبود برنامه صحیح و نبود قوانین صحیح زندگی، زیان می‌بینند. آری، عاشورا بهترین فرصت و بزرگ‌ترین مناسبت و زیباترین برنامه برای بازگرداندن احکام اسلام و تعالیٰ قرآن و حکمت‌های پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و سیره اهل‌بیت: می‌باشد و این همان رمزی است که امام حسین علیه السلام برای زنده شدن آن جان خود را فدا نمود، تا تمام بشریت و بلکه جهان هستی در سایه این مکتب سعادت‌بخش به خوشبختی و کرامت بررسند.

از خداوند خواستاریم که همگی را در راه تبلیغ پیام عاشورا و تحقق اهداف امام حسین علیه السلام (که همانا احیای اسلام و تطبیق قرآن و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و اهل‌بیت: در تمام زمینه‌های زندگی می‌باشد) موفق سازد.

آمين يا رب العالمين

محمد شیرازی - شهر مقدس قم

ذی القعده ۱۴۲۱ ه.ق